

Ціна вільна

Український футбол

Сьогодні. Київ. НСК "Олімпійський". 21.45. Ліга чемпіонів.
"Динамо" — "Байєр"

РЕЙНСКИЙ ФАРВАТЕР

ШЛЯХ ДО НАСТУПНОГО РАУНДУ
ЛЕЖИТЬ ЧЕРЕЗ "БАЙЄР"

Ульф Кірстен.

Валентин Белькевич.

Учора рейсом УР 9910 Кельн — Бонн — Київ леверкузенський "Байєр" прибув до столиці України. Німецька пунктуальність майже не постраждала: літак запізнився всього на 15 хвилин. Зустрічі німецьких "фармацевтів" зібралися чимало люді — і журналістів, і просто зівак. Одні пощастило небагатьом. Автографи німці роздавали охоче, а от інтер'ю — не дуже. Першим на очі київської публіці показався Ульф Кірстен, але офіцер митного контролю люб'язно попрохав німця затриматись. Хвилини три всі напружені чекали. І ось леверкузенський десант з'явився у всій своїй красі. Окрім звичного в таких випадках "реманенту", німці привезли з собою провізію (склалося враження, що приїхали вони не на день, а принаймні на тиждень).

Головний тренер німців Кристоф Даум мав серйозний та непроникній вигляд. І від інтер'ю відмовився. Подібним чином були настроєні і його підопічні. Лише двоє з них — Гейдук та Рамелов згодились сказати кілька слів "Українському футболу".

Рамелов в останній календарний зустрічі бундесліги брав участь і отримав за гру трійку — середній бал за німецькою шкалою.

— Карстене, як почуваєтесь після перельоту?

— Байдуже, нормальну. Принаймні на майбутньому поєдинку ця незручність не має позначитись.

Чого чекаєте від поєдинку?

— Тяжкої гри. Від суперника — атакуючих дій. Адже лише перемога забігає шанс киянам продовжити гру в наступному раунді Ліги.

— Команда налаштовується лише на перемогу?

— А як інакше. Хоча нічия також непогано.

— Френкі, — звертаємося до Гейдука, — поєдинок у Києві буде

відрізнятися від матчу у Леверкузені?

— Напевно. Адже кияни зобов'язані йти ва-банк.

— Контратаки — це козир "Байєра"?

— В усякому разі — не наше найслабіше місце.

— Розраховуєте вийти в складі "Байєра" на гру з киянами?

— Про це краще запитайте тренера.

До речі, "Байєр" у черговому матчі бундесліги з "Ульмом" (4:1) грав у такому складі: Матисек — 2,5, Реєб — 2,5, Новотний — 2,5 (Гофман, 72 — 6/0), Живкович — 2,5, Рамелов — 3, Емерсон — 2,5, Шнайдер — 1,5, Байнліх — 3, Ноївлі — 3 (Брарич, 83 — 6/0), Кірстен — 2, Зе Роберто — 4 (Понте, 46 — 2,5).

Примітка. Оцінки журналу "Kicker" (найвища — 1).

Голи у леверкузенців забили Живкович (12), Кірстен (14, 18), Понте (67). ***

Учора в залі майстрів "Динамо" відбулася прес-конференція. За традицією в ній брав участь Олексій МИХАЙЛІЧЕНКО, який так прокоментував рівень готовності киян до матчу з леверкузенцями:

— Спеціальної підготовки до цього поєдинку ми не проводили, адже хлопці мали ігрову практику в збірній і в календарному матчі проти "Таврії". Відрядно, що травмованих немає. Більше того, додалося ще двое футболістів — Яшкін і Белькевич. Усі гравці здорові й готовуються до поєдинку. Після матчу з "Таврією" проходить реабілітаційний період. Просклад на матч з "Байєром" говорити зарано. Хоча є і втіра. У Лобановського знову температура, але ми сподіваємося, що до поєдинку з німцями Валерій Васильович буде у формі.

— Ви були на останньому календарному матчі леверкузенського "Байєра"?

— Так. Я з Веремєєвим були присутніми на зустрічі з "Ульмом". Як ви знаєте, леверкузенці перемогли — 4:1. Вони змушенні були дещо перебудуватись, адже Ковач напередодні зазнав травми. Тому наставники "Байєра" підсилили атаку. Але, відверто кажучи, нічого нового в діях німецького віце-чемпіона я не побачив. Після гри Кристоф Даум зазначив, що його підопічні діяли непогано, але цього замало для вдалої гри проти киян. Зрозуміло, що німці бережуть сили. Ми до цього також готові і намагатимемося це довести на полі.

— Чому замінили Зе Роберто?

— Я не вважаю, що він був травмований. Можливо, це якийсь тактичний хід, але, за великим рахунком, "Байєр" — це не та команда, в якій один чи два гравці відіграють надто помітну роль.

— Чому кияни готуються на заміській базі, а не проводять тренування на "Олімпійському"?

— Так. Я з Веремєєвим були присутніми на зустрічі з "Ульмом". Як ви знаєте, леверкузенці перемогли — 4:1. Вони змушенні були дещо перебудуватись, адже Ковач напередодні зазнав травми. Тому наставники "Байєра" підсилили атаку. Але, відверто кажучи, нічого нового в діях німецького віце-чемпіона я не побачив. Після гри Кристоф Даум зазначив, що його підопічні діяли непогано, але цього замало для вдалої гри проти киян. Зрозуміло, що німці бережуть сили. Ми до цього також готові і намагатимемося це довести на полі.

— Чому замінили Зе Роберто?

— Я не вважаю, що він був травмований. Можливо, це якийсь тактичний хід, але, за великим рахунком, "Байєр" — це не та команда, в якій один чи два гравці відіграють надто помітну роль.

— Чому кияни готуються на заміській базі, а не проводять тренування на "Олімпійському"?

— Так. Я з Веремєєвим були присутніми на зустрічі з "Ульмом". Як ви знаєте, леверкузенці перемогли — 4:1. Вони змушенні були дещо перебудуватись, адже Ковач напередодні зазнав травми. Тому наставники "Байєра" підсилили атаку. Але, відверто кажучи, нічого нового в діях німецького віце-чемпіона я не побачив. Після гри Кристоф Даум зазначив, що його підопічні діяли непогано, але цього замало для вдалої гри проти киян. Зрозуміло, що німці бережуть сили. Ми до цього також готові і намагатимемося це довести на полі.

— Чому замінили Зе Роберто?

— Я не вважаю, що він був травмований. Можливо, це якийсь тактичний хід, але, за великим рахунком, "Байєр" — це не та команда, в якій один чи два гравці відіграють надто помітну роль.

— Чому кияни готуються на заміській базі, а не проводять тренування на "Олімпійському"?

— Взагалі-то, це вже традиція. Та й погодні умови навряд чи ліпші під відкритим небом.

— Чому в матчі із симферопольцями не брали участі Шовковський та Вашук?

— У них незначні пошкодження. Але це не головна причина. Ми ім просто дали змогу відпочинти.

— Кристоф Даум, наставник "Байєра", на прес-конференції в готелі "Національний" зазначив:

— Динамівці були для нас загадковими до особистої з ними зустрічі та матчи збірних України і Франції. Тепер вивчили підопічних Лобановського дотрименно.

Знаємо, що відновилися після травм Яшкін і Белькевич. Обоє для нас невідомі і приховують небезпеку. Як, втім, ваш форвард — Ребров і Шацьких. Шукаємо засоби, аби їх зупинити.

Щодо нашого складу, то травмовані Ковач, Гречко, Баллак і Зе Роберто. Останній навіть не прилетів до Києва.

— Див. 5 та 11 стор.

ГОСТИ БЕЗ ПРЕТЕНЗІЙ

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ВИЩА ЛІГА. 19 ТУР. 15-16 ЖОВТНЯ

ДИНАМО — ТАВРІЯ

2 : 0

ДНІПРО — ЗІРКА

2 : 0

КРИВБАС — МЕТАЛУРГ Д

0 : 0

ВОРСЛА — ЧОРНОМОРЦЬ

4 : 0

МЕТАЛУРГ ЗП — КАРПАТИ

3 : 1

ШАХТАР — МЕТАЛІСТ

3 : 1

Воробей (12, 57),
Обрій (25)

Доценко (5), Мазяр (12, 20),
Мелашенко (84)

Конюшенко (21, 54),
Полтавець (59)

Гольдин (74)

Гецько (70)

Віталій Кобзар ("Ворсла")

Володимир Мазяр ("Ворсла")

Сергій Шишченко ("Металург" Д)

Сергій Ребров ("Динамо")

Іван Гецько ("Карпати")

Костянтин Бабич ("Металург" М)

Віталій Кобзар ("Ворсла")

Володимир Мазяр ("Ворсла")

Сергій Шишченко ("Металург" Д)

Іван Гецько ("Карпати")

Віталій Кобзар ("Металург" М)

Віталій Кобзар ("Ворсла")

Віталій Кобзар ("Металург" Д)

Віталій Кобзар ("Ворсла")

Віталій Кобзар ("Мет

КРИВИЙ ШЛЯХ ДО ЧЕМПІОНСТВА?

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ВІЩА ЛІГА. 12 ТУР. 15-16 ЖОВТНЯ. П'ЯТИЦЯ-СУБОТА

ПЕРШИЙ ТАЙМ

3-я хвилина: перший удар по воротах "Металурга", подано два поспіль кутових.

5-10-а хвилини: позиційна боротьба в центрі поля.

11-а хвилина: Лавренцов перехопив небезпечну передачу Шищенка на Дранова.

12-а хвилина: удар Монарьова головою, та Кураєв ловить м'яч у нижньому куті воріт.

15-25-а хвилини: невисокий темп, не вельми видовищна гра за територіальної переваги господарів.

27-а хвилина: цікава двохдівка Платонов — Мороз закінчується ударом останнього по воротах, м'яч пролетів поруч із стійкою.

28-а хвилина: чудовий удар Шищенка зі штрафного і не менш блискуча гра Лавренцова, котрий відбиває "шкіряну кулю" з "дев'ятки".

30-35-а хвилини: затишня на полі, далі штрафних майданчиків м'яч майже не доходить.

40-а хвилина: Мороз з близької відстані влучає м'ячем у голікера гостей.

43-я хвилина: підступний удар Шищенка, як Лавренцов знову в польоті: м'яч спіймано в нижньому куті воріт.

КРИВБАС — МЕТАЛУРГ Д — 0:0.

КРИВИЙ РІГ

Лавренцов
Аніщенко
Дорошенко
(Римшин, 75)
Грановський
Зотов-к
Монарьов
Симаков
Платонов
(Якименко, 82)
Паліяниця
Г. Мороз
Пономаренко
ЗАПАСНИ:
Долганський
Даценко
Криулін
Сухорученка
Монахов
ТРЕНЕР:
Олег ТАРАН

16 жовтня. Стадіон
"Металург". 15000 глядачів
(вміщує 31000). 8 градусів.

СУДДІ:

О. Кран (Харків) — 8,5
Т. Клим — 9
І. Лаврів (обидва —
Івано-Франківськ) — 9

РЕЗЕРВНИЙ АРБІТР:

I. Карпенко (Кривий Ріг)
ДЕЛЕГАТ ФФУ:
I. Кацар
(Київська область)

Платонов Зав'ялов (24)
(27) Дорохов (87)
Кураєв (90)

ДОНЕЦЬК

Кураєв
Зав'ялов
Дорохов
А. Ковалев
Осадчий
О. Коваленко
П'ятенко
Шищенко
Моргунов
(Воскобійник, 72)
Дранов
(Соколовський, 86)
Севидов-к
ЗАПАСНИ:
Нікітін
Мухін
Король
Жуценко
ТРЕНЕР:
Семен АЛЬТМАН

44-а хвилина: після вивіреної передачі Мороза б'є по воротах Пономаренка — неточно.

ДРУГИЙ ТАЙМ

46-а хвилина: "пожежа" в штрафному майданчику "Металурга".

КРИВБАС

ЛАВРЕНЦОВ

За весь матч біля воріт "Кривбасу" виникло чотири загрозливі ситуації і у всіх випадках Олександр зіграв безпомилково.

АНІЩЕНКО

Зі своїми головними функціями впорався, часто починав атакуючі дії команди.

ГРАНОВСЬКИЙ

Був зосереджений виключно на оборонних діях, зіграв без особливих помилок.

ДОРОШЕНКО

Зіграв у силу своїх можливостей, активно прилучався на правому фланзі до атак "Кривбасу".

ЗОТОВ

Капітан команди, як і годиться, виконав великий обсяг роботи, був одним із найкращих на полі.

ПЛАТОНОВ

Якби Валентину дозвати в дистанційній швидкості ї у точності передач, то ціні йому не було б.

СИМАКОВ

Був активним, часто брав гру на себе, але менше, ніж звичайно, виходив на "лінію вогню".

МОРАЗ

У останніх трьох матчах після травми Геннадія, можливо, грає і не так блискуче, як улітку, та важко переоцінити його внесок у командні дії.

ПАЛІЯНЦЯ

Був мобільним, активним, весь час шукав шляхи до воріт, але в лещатах персональної опіки лише дівчі спромігся на удари по воротах.

МОНАРЬОВ

У старанності та наполегливості форвардові не відмовив. На жаль, втратив чудову нагоду провести гол.

ЗАМИНИ:

РИМШИН

На полі перебував 15 хвилин, але нічого особливого, що могло б запам'ятатися, не створив.

ЯКИМЕНКО

Брак часу не дозволив Олексієві чимось себе проявити.

ЯКІЦО зважити на те, що зустрічалися команди, які на день матчу поєднали в турнірній таблиці другу й третю сходинки, то це був центральний поєдинок туру. Хоча, звичайно, за нинішньою щільнотою в середині турнірного каравану та різноманіттям проведених матчів, стверджувати, що підопічні Семена Альтмана — одні з лідерів першості, либонь, зарано. Та, як засвідчив звітний поєдинок, "Металург" з Донецька нині цілком боєздатний колектив і до того ж з досить непоганим добором гравців, які на футбольних полях зносили не одну пару бутсів. І якщо в минулому чемпіонаті кривбасівці без проблем "розібралися" з "Металургом", вигравши обидва матчі з однаковим рахунком 2:0, то цього разу задоволилися нічнею.

Різке похолодання наликало деяку частину вболівальницького загалу, та все ж підтримати свою команду на стадіоні "Металург" зібралися чимала аудиторія, про яку більшість команд вища ліги можуть тільки мріяти. Перший тайм особливого задоволення не

УДАРИ ПО ВОРОТАХ (перший тайм)

17(6) 3(2)

У ПЛОЩИНУ ВОРІТ (перший тайм)

5(1) 3(2)

КУТОВІ (перший тайм)

13(5) 0

ШТРАФНІ (перший тайм)

16(9) 9(5)

ОФСАЙДИ (перший тайм)

1(0) 0

АНАЛІЗ ДІЙ КОМАНДИ (за десятибальною системою)

5,5 5,5

ОЦІНКА МАТЧУ

5,5

МЕТАЛУРГ Д

КУРАЄВ

Діяв безпомилково. І нічийний рахунок матчу великою мірою — його заслуга.

КОВАЛЬОВ

Грав з оглядкою на свої ворота, без роздумів вступав у боротьбу за м'яч. Пресингував.

ОСАДЧИЙ

У зв'язці із Зав'яловим досить надійно контролював центральну зону оборони "Металурга".

П'ЯТЕНКО

Весь матч був "тінню" Паліяниці й практично виключив криворізького нападника з гри. Двадцять разів робив рейди до воріт суперника.

СЕВИДОВ

Вочевід, це був не найкращий матч каштана гостей, більше часу приділяв руйніці атак суперника, проте в контратаках добре взаємодіяв із Шищенком.

МОРГУНОВ

Був активний, але біля воріт "Кривбасу" чітко загрозливого не створив. Натомість плідно працював у відборі м'яча.

ДРАНОВ

Діяв на вістрі атак команди. Проте за тактичного варіанту гри від оборони, в основному, залишився на голодній пайці.

ЗАМИНИ:

ВОСКОБІЙНИК

Нічим особливим не запам'ятався. З'явився на полі, коли почалася облога воріт його команди, тож доповнив оборонні редути.

СОКОЛОВСЬКИЙ

За час, що перебував на полі, не встиг створити щось суттєве.

як вигравати? Маємо коротку лану запасних. 12-13 гравців одного рівня "тягнуть" увесь чемпіонат.

Семен АЛЬТМАН, головний тренер "Металурга":

— Ми вирішували складну задачу — протистояли одному з лідерів. Результатом задоволені, грою — не повною мірою. Так, ми побудували гру від оборони і в цьому досягли успіху, але не змогли виявити себе, як планувалося, в контратаках. Але в цьому заслуга "Кривбасу". Господарі не дали нам такої можливості. Нинішній "Кривбас" — це хороша команда з добрими виконавцями. Ми вивчали гру нашого суперника, тому вважаю, що нам вдалося змусити криворіжців діяти не в притаманній їм комбінаційній манері, а збити на навалу. У нас існують кадрові проблеми. Серйозно травмовані Якиманіцький, прооперовано Данченка. А це — футболісти основного складу. Наша головна мета — створити боєздатний колектив, показувати стабільні гри. Плануємо посісти місце не нижче десято-го. Чи вдастся це, подивимося.

Репортаж вів Василь ГНАТОК.

приніс. Гра проходила в невисокому темпі, суперники наче вивчали один одного. Та відразу впала в очко, що гості побудували гру виключно від оборони, розташувавши захисні редути в два ешелони й залишивши попереду одного Дранова. Після травми Якиманіцького в металургів з'явилися певні проблеми в центрі оборони. Якщо в минулому турі на цьому місці спробував сили Король, то в нинішньому на ньому несподівано з'явився Зав'ялов, який завжди, як пам'ятається, був атакуючим півоборонцем. І, як на мене, Андрій досить непогано почав у новому для себе амплуа. Досвідченого П'ятенка, за тренерським задумом, повністю "розміяли" з Паліяницею, і з лещатами персональної опіки Олександр вирівався дуже рідко.

Криворіжці грали за звичною вже схемою 3-5-2, яка змінювалася у просторі та часі залежно від обставин. У першому таймі гості завдали 6 ударів по воротах, їхні суперники — два. Обидва "постріли" гості завдали в площину воріт. Більше того, ударів завдав

безпечними були тільки два моменти. На 17-й хвилині Монарьов зобов'язаний був забивати. Коли після чудової передачі Пономаренка опинився один за п'ять метрів від воріт, але не зумів переграти Кураєва. А за п'ять хвилин після потужного удару Зотова м'яч пролетів поруч із стійкою. Натомість металургів в другому таймі завдали по воротах Лавренцова тільки одного удару — у виконанні все того ж Шищенка. На 94-й хвилині зустрічі (суддя добавив п'ять хвилин) "Кривбас" тричі поспіль подавав кутові. Проте безрезультатно. Двое нулів так і залишилися світитися на табло. Після фінального свистка футбольісти "Металурга" раділи нічий, мов перемозі.

ПІСЛЯМОВА
Геннадій ЛІТОВЧЕНКО, тренер "Кривбасу".

— Чи спостерігається спад у грі "Кривбасу"?

— Я б так не казав. Ви ж бачили, футbol

ПРИНЦИПОВІСТЬ МАРКЕВИЧА

Це був принциповий поєдинок, передусім, для головного тренера запоріжців Мирона Маркевича. Та й хлопці на цей принциповий поєдинок особливо налаштовувати потреби не було — вони самі все чудово розуміли. Але в передматчевій розмові Юрій Дячук-Ставицький був дуже стурбований станом окремих гравців. Не був готовий зіграти на всі сто відсотків Чорнявський, з травми вийшли на поле Бугай і Скиш. Вони не тренувалися в останні чотири дні, проте зіграли загалом непогано, хоча й відсotок браку в їх діях був досить відчутний. Додайте до цих проблем ще й дискваліфікацію Ратія, вилученого в попередній зустрічі в Харкові. Проте глядачі, гадаю, залишилися задоволені якістю гри обох команд.

Передбачити переможця в дебюті було важко, та все ж таки чіткіше діяли господарі, котрі завдяки стрімким фланговим проривам Співак й Конюшенко створювали небезпечні ситуації біля воріт Сtronцицького. Як завше, гостро діяли Бондаренко й Полтавець. Логічним заврешнням атачного прориву став перший гол, проведений Конюшенком. Бондаренко зліва прострілив у штрафний майданчик, але гості, здавалося, спокійно ліквідували загрозу. Мизін має достатньо часу, щоб приборкати м'яча, та пропустив "плямистого" воротареві, а капітанові "Карпат" не вистачило якихось сантиметрів, аби зафіксувати м'яч. У підкаті Чорнявський проштовхнув м'яча вбік, а найспритнішим виявився Конюшенко — 1:0.

Після цього гості активізувалися, але пробитися крізь щільну оборону запоріжців їм було важко. Дівчі атакував ворота з дальнієї відстані Ковалець, влучивши одного разу в... Гецько, а потім пробив вище перекладини. Одного з найкращих бомбардирів чемпіонату — Гецько — нейтрагізував не менш досвідчений Топчієв. Лише одного разу львів'янин звільнився від опіки, та сталося те вже тоді, коли доля зустрічі була вирішена.

Майже одразу по перерві знову чудово зіграв Конюшенко, який вихором увірвався до штрафного

МЕТАЛУРГ ЗП — КАРПАТИ — 3:1 (1:0).

ЗАПОРІЖЖЯ

Береський
Конюшенко
(Шевчук, 85)
Скиш
Чорнявський
Аконян
(І. Олексієнко, 88)
Бугай
О. Співак
Демченко
(Ключик, 61)
Точієв
Р. Бондаренко
Полтавець
ЗАПАСНИ:
Гребенюк
І. Богатир
Осташов
Батраченко
ТРЕНЕР:
Мирон МАРКЕВИЧ

- 1:0 Конюшенко (21)
- 2:0 Конюшенко (54)
- 3:0 Полтавець (59)
- 3:1 Гецько (70)

16 жовтня, Центральний стадіон "Металург". 8000 глядачів (вміщ. 17000).
Ясно. 11 градусів.

СУДДІ:

С. Татулян (Київ) — 9,0
В. Петров — 9,
В Сусло — 9
(обидва — Харків)

Резервний арбітр:

Ю. Ісаєв (Запоріжжя)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:

Ю. Войнов (Київ)

ЛЬВІВ

Стронцицький-к
Сватунок
Танасюк
(Покладок, 58)
Мизін
Павлюх
Ковалець
(Шаран, 65)
Вовчук
(Толочко, 65)
С. Назаров
Свяленський
Гецько
Хома
ЗАПАСНИ:
Тлумак
Тимчинин
Закотюк
Вільчинський
ТРЕНЕР:
Лев БРОВАРСЬКИЙ

мації повідомляли про бажання керівників донецького "Шахтаря" бачити вас біля керма свого клубу. Що скажете з цього приводу?

— Скажу одне: ні з ким переговори не веду, продовжую працювати в запорізькому "Металурзі".

Віктор МЕЖЕЙКО, президент

ФК "Металург":
— Проблеми з фінансами існують в будь-якій команді, сьогодні — тим паче. За маленькі гроші гарного футболіста не придбаєш. В Україні тренери знають всіх футбольістів. Тому потрібно велими відповідально ставитися до придбання гравців. Перед тренерами й селекціонерами поставлена завдання уважно переглядати всіх потенційних кандидатів, оскільки платити великі гроші за гравця для того, щоб не знати, що з ним робити, не варто.

— Ваші враження від гри з "Карпатами"?

— Узагалі, мені важко одразу відповісти на це питання. Підсумком матчу задоволені, тим паче, вражені, що попередні наші зустрічі закінчилися вінчюю за складних обставин, коли команда гравла в меншості. "Металург", за підсумками першого кола, мусить закріпітися у верхній частині турнірної таблиці й доукомплектуватися в перерві сезону. Сьогодні гра деяких футбольістів залишила подвійне враження. Конюшенко заслуговує найвищої оцінки, але є виконавці, котрі, на мій погляд, можуть діяти значно краще, а сьогодні зіграли низче своїх можливостей. Я гадаю, що на це питання краще відповісти президент клубу.

— З добре

—

пінформованих джерел засоби масової інформації

Федір ГРЕБЕНЮК.

— Як поясните той факт, що, вдало граючи вдома, "Карпати" на виїзді програють?

— Обставини склалися таким чином, що за останній рік колектив залишила велика група провідних виконавців. І якщо для домашніх перемог ресурсів у нас ще вистачає, то на виїзді потрібна більш збалансована в усіх лініях командна гра. Особливо це стосується оборони.

Мирон МАРКЕВИЧ, головний тренер "Металурга":

— З тієї командою, що рід тому була у Львові, нинішній порівнювати важко, провально діє захист: либо на, на "Карпати" негативно вплинула поразка від "Гельсінборга". Ми очекали серйознішого опору. Натомість матч вийшов для нас відносно легким.

— Чи складно було налаштувати гравців на цю зустріч?

— Ні. На такі матчі настроювати осьливо нікого не потрібно. Хлопці знали, що грають проти моєї колишньої команди, тому віддавали всі сили боротьбі. Хтось, звісно, помилляється більше, а хтось — менше, та претензій у мене немає жодного.

— Ваш помічник Юрій Дячук-

стравицький неодноразово на прес-конференціях стверджував, що "Металург" буде доукомплектуватися. Який стан справ з селекційною роботою в "Металурзі"?

— У нас дуже обмежений вибір футбольістів — нема кому вийти на заміні. Ті, хто виходить, не "тягнуть", не можуть підсилити гру. Це видно неозброєним оком. Багатьом через молодість важко фізично рівноцінно зіграти відповідно до зустрічі. Потрібно доукомплектуватися в перерві сезону. Сьогодні гра деяких футбольістів залишила подвійне враження. Конюшенко заслуговує найвищої оцінки, але є виконавці, котрі, на мій погляд, можуть діяти значно краще, а сьогодні зіграли низче своїх можливостей. Я гадаю, що на це питання краще відповісти президент клубу.

— З добре

—

пінформованих джерел засоби масової інформації

Федір ГРЕБЕНЮК.

БУКМЕКЕРСКАЯ КОНТОРА

"ОРЛАНДО"

ул. Б. Хмельницького, 39

Ліцензія № 7 г видана РДА Радянського району

УСЕ НОВЕ — ДОБРЕ ЗАБУТЕ СТАРЕ

ШАХТАР — МЕТАЛІСТ — 3:1 (2:0).

ДОНЕЦЬК

Вірт
Котов
Старостяк
Микитин
Попов-к
(Коваль, 77)
Бахарев
(О. Матвеєв, 74)
Орбу
С. Ковалев
Зубов
Кривенцов
(Ю. Селезньов, 60)
Воробей
ЗАПАСНИ:
Шутков
Чижевський
Нагорняк
Штолпер
ТРЕНЕР:
Олексій ДРОЗДЕНКО

- 1:0 Воробей (12)
- 2:0 Орбу (25)
- 3:0 Воробей (57)
- 3:1 Гольдін (74)

16 жовтня. Стадіон "Шахтар". 15000 глядачів (вміщ. 32000). 10 градусів.

СУДДІ:

І. Горожанкін
(Кіровоград) — 8,7
А. Альошин
(Запоріжжя) — 9
С. Михайлів
(Бердянськ) — 9

Резервний арбітр:

В. Шеховцов (Донецьк)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:

В. Трошкін (Київ)

Кучер (31)
Плахотин (44)
Харченко (65)

ХАРКІВ

Горіков
Іваненко
Нец
Симонов
(Харченко, 53)
Плахотин
Шопін
Кучер
Кирилик
Рудник-к
Гольдін
Школьников
ЗАПАСНИ:
Колесов
Заполєска
Тофан
Чуприн
Сериков
ТРЕНЕР:
Михайло ФОМЕНКО

ли на половині поля донеччан. Але до реальних загроз не дійшло. Жодного влучного удару в "рамку" воріт не спромогли зробити ні той же Гольдін, ні хтось інший з гостей. Цікаво, що відразу після фінального свистка головний тренер "Металіста" Михайло ФОМЕНКО зауважив:

— Якби у футболі був третій тайм, то мої підопічні "дотисли" більшість відповідної зони. Думка дискусійна, оскільки в першому таймі "Шахтар" грав настільки легко й ефективно, що рахунок міг бути набагато більшим, аніж 2:0.

ПІСЛЯМОВА

Віктор УДОВЕНКО, віце-президент ФК "Металіст":

— Подібної гри від "Шахтаря" ми чекали. Перший матч під керівництвом нового тренера команда заважив:

діє грас з піднесенням. Та й за добром виконавців донецький клуб сильніший за нас. До цього додалося ще й майже стовідсоткове невиконання тренерського завдання. Хіба що в останні шістнадцять хвилин команда діяла так, як треба, та цього виявилося замало.

Олексій ДРОЗДЕНКО, виконуючий обов'язки головного тренера "Шахтаря":

— Я вдячний хлопцям за самовіддачу, старанність, уважне виконання моїх порад. Але все ж таки у нас було багато невправданих втрат м'яча. Другий тайм, на жаль, ми провели менші переконливо, ніж перший. Але весь матч грati в такому темпі "Шахтар" поки що не готовий. Будемо працювати. Головне, що в команді відновилася добра атмосфера. У "Шахтарі" все буде добре, все в нас вийде, як слід.

Олег СЕМЕНЧЕНКО.

нова п'ятьох оборонців. У те, що такі голи бувають глядачі повірили тільки після того, як м'яч уже минув безпомічного голкіпера гостей. "Голодний" на футbol Орбу харків'янині взагалі не знали, як зупинити. Завдяки тактиці дрібного фолу кілька разів йм здавалося. Але Геннадій ще в першому таймі міг забити двічі. "Металіст" рятував Голянов. Відбив він і небезпечні удали Зубова та Бахарєва на початку другої половини зустрічі. Але проти неймовірного удару Вороб'я головою на біду гравці "Шахтаря" зробив Орбу. Такі голи, на мою думку, повинні перемагати в конкурсі популярної телевізійної передачі "Футбол від УТН".

На 12-й хвилині Кривенцов вивів у прорив по правому флангу Зубова, який виконав ідеальну верхову передачу в центр обороної, на біду гостей, не була єдиною. Досить мляво діяли Симонов і Шопін. На 25-й хвилині оборона харків'ян програвила тільки Орбу. Але це коптувало "Металістові" другого голу. Геннадій почав свій переможний рейд з центра поля і обіграв на шляху до воріт Голянова.

Це був принциповий поєдинок, передусім, для головного тренера запоріжців Мирона Маркевича. Та й хлопці на цей принциповий поєдинок особливо налаштовувати потреби не було — вони самі все чудово розуміли. Але в передматчевій розмові Юрій Дячук-Ставицький був дуже стурбований станом окремих гравців. Не був готовий зіграти на всі сто відсотків Чорнявський, з травми вийшли на поле Бугай і Скиш. Вони не тренувалися в останні чотири дні, проте зіграли загалом непогано, хоча й відсotок браку в їх діях був досить в

РЯТУВАННЯ ВТОПАЮЧИХ...

Ця гра мала стати ключовою для обох суперників, адже її результат значною мірою прояснював ситуацію в нижній частині турнірної таблиці. Волею календаря в першому колі й "Дніпро", і "Зірка" головні для себе поєдинки проти команд, що входять до групи аутсайдерів, провели в рідних стінах. Провели, до речі, не вдало (маються на увазі матчі з "Нивою", "Прикарпаттям" та "Чорноморцем"). У кожній набрали лише по одному очку. Причому "Дніпро" однозначно не дорахувався шести очок через невміння футbolістів забивати з одинадцятиметрової позначки. У футbolістів "Зірки" проблеми іншого плану: команда ось уже впроваджувала п'яти місяців не може перемогти в іграх чемпіонату, що вельми позначається на психологічному стані гравців.

Команди почали матч за звичною розстановкою. "Зірка" — з одним форвардом Кисловим і п'ятьма півоборонцями, "Дніпро" — з двома нападниками — Шевцовим і Слашибівим, і чотирма півоборонцями. З перших хвилин форварди обох команд опинилися під щільною опікою. За Кисловим одразу стежили двоє — Хоменка та Задорожний, який впроваджувавсього матчу майже не залишив свою половину поля. Нападники господарів також мали персональних сторожів: за Шевцом стежив Шаповалов, а за Слашибівим "позмінно" Жілін і Маркін. Дебют матчу пройшов за сценарієм гостей. Вже на 2-й хвилині кіровоградці мали чудовий шанс відкрити рахунок. Штрафний удар, призначений в сімнадцяти метрах від воріт, виконував Маркін і пробив сильно у біляжині кут. М'яч на шляху торкнувся ноги оборонця, зрикошетив, але на хвасті дніпропетровців, опинився в тій точці, де перебував Старцев. Вже через десять хвилин Жілін з флангу нависив м'яч на кут площини. Приходько зумів виграти верхову боротьбу, але м'яч був відбитий прямо на ногу Гаціна. Той пробив сильно в кут, але у ворота не влучив. Трьома хвилинами по тому Кислов "вислизнув" з-під опіки Задорожного, але отримавши м'яч, зіграв невдало і момент втратив. Тут же Ковба потужно вистрілив з метрів 18-ти, прямо по центру воріт, але Старцев у кидку зупинив політ м'яча. На 23-й хвилині Гацін вдався сольний прохід. Обігравши на своєму шляху трьох гравців "Дніпра", півоборонець гостей послав м'яч трохи вище поперечини. У цей ігровий відрізок кіровоградці сподобалися своєю самовіддачею. Футbolісти безстрашно боролися за кожний сантиметр на полі. А у "Дніпра" гра зовсім не "клейлася". Футbolісти гришли неточними передачами і надавали гостям можливість вільно грать в середині поля. Ніяк не міг зачепитися за м'яч Шевцов, зовсім випав з гри Валяєв. Інколи гости розкручували таку гойдалку, що взяття воріт Старцева здавалося неминучим. Невдовзі м'яч дійсно був забитий, але в протилежні ворота. Результативну атаку "Дніпра" почав Валяєв, перехопивши передачу суперника. Він зробив рейд по флангу і довго передачею спрямував м'яч Шевцову, який завдав удару головою точнісно на Слашибіва. Останній швидко зорієнтувався і повернув м'яч на лінію площини воріт Косилова. Півоборонець "Дніпра" вивівся спрінгішем за двох суперників, його удар у кут воріт був чудовим за силою і точністю.

Після забитого м'яча першів поступово перешли до господарів. У останню четверть першого тайму футbolісти "Дніпра" створили біля воріт Глушенка три небезпечні моменти. Особливо варто

ДНІПРО — ЗІРКА — 2:0(1:0).

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Старцев
Беліков
(А. Матвеєв, 88)

Приходько
Задорожний
І. Хоменко

Назаренко
(Шершун, 77)

Зубченко
Косилов
(Маткевич, 87)

Валяєв

Слашибів,

Шевцов-к

ЗАПАСНИ:

Куслій

Матюхін

Стратулат

Савенчук

ТРЕНЕР:

Микола ФЕДОРЕНКО

відзначити масовану атаку на 45-й хвилині Валяєвим, Слашибівим і Шевцом. Останній завдавав удару з лінії площини воріт, але м'яч пройшов трохи вище поперечини. За тих же сценаріїв почався й другий тайм. Дніпропетровці додали в русі, в них стала виходити комбінаційна гра. З інтервалом в одну хвилину загрожували кіровоградським воротам Беліков і Назаренко. На 53-й хвилині після підступного удара Косилова зі штрафного, Глушенко ледів відбив м'яч ногою. За хвилину "дніпропетровський Зубов", саме так уболівальники за зовнішнію скожість і манеру при назвали півоборонця "Дніпра", знову завдав потужного удара з гострого кута. Глушенко невдало відбив м'яч перед собою, але Слашибіву, що розташувався поруч, не вистачило спрітності для того, щоб влучити в ворота. На 57-й хвилині небезпечний момент виник у вороті "Дніпра". Влучних ударів завдавали Чалій і Ковба, але Старцев діяв надійно. У середині другого тайму тиск на ворота "Зірки" зрос. Чудовий момент втратив Валяєв, коли отримавши передачу від Слашибіва, прямо по центру воріт пробив сильно, але безхідно, прямо в голкіпера. На 72-й хвилині знову небезечно зі штрафного бив Косилов, м'яч зрикошетив від оборонця і ледів не опинився у біляжині "дев'ятки". Врятував свою команду Глушенко, який пальцями перевів м'яч на кутовий. На 79-й хвилині Косилов продольним пасом залишив оборону "Зірки" позаду, але Шевцов, що зіграв один до воріт, не зумів пробити Глушенка. І все ж на 83-й хвилині перевага "Дніпра" знайшла матеріальні підтвердження. Позиційна помилка оборонців "Зірки" привела до того, що дніпропетровці організували вихід двох проти одного. Капітан "Дніпра" Шевцов знайшов найкраща продовження атаки, перередувавши м'яч Валяєву. Той увійшов у штрафний майданчик і не сильним, проте точним ударом, влучив у дальній кут. Відставання в два м'ячі гостей не засмутило. "Зірка" продовжувала битися на полі до фінального свистка, а дніпропетровці дружно оборонялися і продовжували гостро атакувати. Чудові моменти втратили Шевцов і Шершун. Фінальний свисток привів м'яч в ворота "Зірки" у радісних вигуках три-

1:0 Косилов (26)

2:0 Валяєв (83)

16 жовтня. Стадіон "Метеор". 3500 глядачів (вміщує 30000). 10 градусів.

СУДДІ:

I. Іщенко
(Хмельницький) — 8,1
Л. Куб'як
(Київ) — 9
A. Зверев
(Бровари) — 9
Резервний арбітр:
Олександр Гордієнко
(Дніпропетровськ)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
A. Дяченко (Полтава)

Жилін (29)
Маркін (81)
Матвеєв (90)

бун. Що ж, нарешті "Дніпро" перервав серію невдач і здобув важливі три очки.

ПІСЛЯМОВА

Микола ФЕДОРЕНКО, головний тренер "Дніпра":

— Для нас матч був важким. Скажу відверто, "Зірка" непоганий суперник, недивлячись на те, що команда перебуває на останньому місці. Я дякую своїм футболістам за те, що вони виявили характер і мужність, витримали стартовий тиск суперника й ні в чому не поступились. А перший м'яч, забитий нашою командою зняв напругу.

У першів я попросив хлопців не розслаблятися й обов'язково забити другий м'яч. Що вони, зрештою, зробили.

— **Що ви можете сказати про четверку "відмовників"?** Чому ніхто з них сьогодні не з'явився на полі?

— Після останнього рішення Бюро ПФЛ я цих хлопців у команді більше не бачив. Скажу відверто, не знаю, який у них зараз статус.

— **Чому "Дніпро" так слабко провів перший тайм?**

— Хлопці дуже хотіли перемогти. Я це відчуваю упродовж усього дня — і вранці на зарядці, й у роздягальні. Тому, можливо, вони трохи "перегоріли". Відповідальність за результат усе-таки позначилася на молодих футболістах. Але я вірю, що цей психологічний бар'єр бар'єр є, але вони зуміють подолати. Так і сталося.

— **Можете сказати, де зараз Філімонов?**

— Не знаю. У "Дніпра" його немає.

— **Чому не грав Савенчук?**

— Ми знали про те, що в "Зірки" на фланзі чудово грає Засець. Тому вирішили використовувати проти нього не Савенчука, а Зубченка.

— **Микола Іванович, "Зірка" — перша неаматорська команда, в якій ви працювали, як головний тренер. Чи**

КІРОВОГРАД

A. Глушенко
Маркін

Шаповалов

Соболь-к

Білозерський

Жілін

Ковба

Гацін

(Є. Бурхан, 59)

Заєць

Кислов

Чалій

(Богданов, 74)

ЗАПАСНІ:

Білошапка

Русол

Руснак

Миколаєнко

Лавриненко

ТРЕНЕР:

Олександр ПІЧЕНКО

мав у з'язку з цим нинішній матч для вас певний підтекст?

— Так, "Зірка" — то моя перша самостійна робота. Багато що мене пов'язує з містом, адже в Кіровграді я два роки виступав як футболіст. Але сьогодні мене цікавив результат. Я був упевнений в тому, що суперник зможе зробити все можливе, щоб зіграти вдало.

— **У пресі була інформація про те, що перед футболістами ліквідовані всі борги. Однак, тренерський склад і персонал, що обслуговує команду, гроючи не отримали...**

— Можу офіційно заявити, що нині з усіма проведено повний розрахунок.

— Якби сьогодні був призначений однадцятиметровий удар, хто його виконував би?

— Задорожний або Шевцов. Залежно від їхнього стану чи ігрової ситуації, після того як пробив би хтось із них.

Олександр ІЩЕНКО, головний тренер "Зірки":

— Олександре Олексійовичу, чому ви не прийшли на післяматчеву пресконференцію, а прислали свого працівника?

— Мені було вельми важко відповісти на запитання одразу після матчу. Турнірні становище "Зірки" це наслідок того, що команда на старті чемпіонату залішилась повністю без засобів існування. З цієї причини в міжсезонні були втрачені такі важливі для команди футболісти, як Слівак, Скиш, Макогон і Гусев. Кислов у нашому таборі з'явився лише в шостому туру. Додатіє сліди Мартинова і Федорова, які вони тихо саботували все перше коло. Тому, на жаль, маємо те, що й повинні мати.

— **Як прокоментуєте матч з "Дніпром"?**

— Ми налаштовували хлопців на те, що в Дніпропетровську для нас є можливість здобути першу перемогу в чемпіонаті. Оскільки "Дніпро" не такий сильний, як раніше. І перші півгодини дали змогу сподіватися на позитивний результат. Однак, перший гол психологічно надломив гравців, хоча тренери в перерві не давали приводу для того, щоб занести пропущений гол лише на совість арбітра. Попереду ще був цілий тайм, коли можна було все випра-

вити й спробувати відігратися. Про це й було сказано футbolістам. На жаль, не вивів бажання грati Гацін, слабко провів зустріч Маркін. У підсумку — перемога за тими, хто її більше бажав.

— **Що скажете про "Дніпро"?**

— Це велика молода команда, а мільможе забезпечити результат тільки через рік або два. Дай Бог, аби ця молодь зуміла досягти позитивних результатів. Та, попри перемогу, турнірне становище дніпропетровців тривожне. І наступний матч проти ЦСКА буде наповнений зовсім іншими змістом.

— **Чи маєте суттєві претензії до арбітрів?**

— Ви чудово бачили, що всі передачі, які йшли в район штрафного майданчика "Дніпра" в першому таймі, обривалися сигналом судді на ліні

РОЗІМ'ЯЛИСЯ ПЕРЕД "БАЙЄРОМ"

ДИНАМО — ТАВРІЯ — 2:0(0:0).

КІЇВ

Кернозенко
Мамедов
О.Герасименко
(Шацьких, 46)
О.Головко — к
С.Федоров
Дмитрулін
Каладзе
Гусин
Косовський
(Яшкін, 74)
Кормильцев
(Белькевич, 46)
Ребров
ЗАПАСНИ:
Шовковський
Езерський
Олег Венглинський
Коновалов
ТРЕНЕР:
Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ

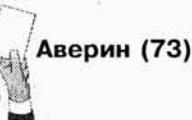
1:0 Шацьких (50)
2:0 Белькевич (80)

15 жовтня. Стадіон "Діна́мо". 4500 глядачів (вміщує 15600). 6 гра-
дусів.

СУДДІ:

В.Бабич — 8,3
П.Токарев
(обидва — Ужгород) — 9
І.Калита (Чернівці) — 9
Резервний арбітр:
В.Парадников (Кіїв)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
П.Кобичик (Чернівці)

Аверин (73)

Каладзе (73)

СИМФЕРОПОЛЬ

Величко
Смігунов
Д.Назаров
Донюшкін
Митрофанов
О.Кунденок
Опарін
(Войнаровський, 83)
Осипов
(Аверин, 56)
Г.Кунденок
Гайдаш — к
Конопелько
ЗАПАСНИ:
Сокоренко
Дем'яненко
Есин
ТРЕНЕР:
Анатолій КОРОБОЧКА

Потрохи господарі перехопили ініціативу й все частіше довелося вступати в гру Величкові. На 24-й хвилині, майстерно виконаний Ко-
совським штрафний з кута карного майданчика, воротар "Таврії" пари-
тував, але коштувало це йому вели-
ких зусиль. Запам'ятали ще двоє моментів, створених динамівцями в першому таймі. Це — удар головою Каладзе та "постріл" Реброва з "лінії вогню". Найреальнішу нагоду відкрити рахунок втратив Гусин. Отримавши м'яч, Андрій без пере-
шкод метрів з 14-ти сильно й точно пробив по воротах. Здавалося, ще мить і м'яч опиниться в сітці, але Величко знову нагадав про себе.

Опісля перерви на полі з'явили-
ся Шацьких і Белькевич. Вихід останнього столичні фани зустріли із захопленням. Але, либонь, ніхто не очікував, що обом "свіжим" доведеться стати героями матчу. Обидва голи були вели-
ми схожими. Спочатку Шацьких, узвівавшись до штрафного майданчика гостей, розважливо "розібралася" з Величком, а підгодини його приклад наслідував Белькевич. Як і в першому разі, асистентом вис-
тупив Дмитрулін.

Глядачі стали свідками ще двох м'ячів, забитих Шацьких, але їх не було заражено через те, що нападник "Динамо" перебував поза грою. І насамкінець ще одна приємна новина для симпатіків динамівського клубу. Після більш ніж місячної "відпустки" на полі з'явився улюблений столичної публіки Яшкін. Часу на полі він провів небагато, але старався, намагаючись ознаменувати своє повернення вда-
лою грою.

Ясна річ, звітний поєдинок багатьма розглядався крізь призму віторкового еромату з "Байєром", тому дещо здивував стартовий склад "Ди-
намо". Дізнатися, чому залишили

ся на лаві запасних Шовковський і Коновалов, не було навіть у резерві Ващук, не вдалося — традиційна прес-конференція, попри вимоги регламенту, з незрозумілих причин не проводилася. Вважатимемо, що тренери просто дали змогу лідерам трохи перепочити перед відпові-
дальною грою. А може, є певною мірою дезорієнтувати присутніх на матчі спостерігачів з Леверкузена.

ПІСЛЯМОВА

Анатолій КОРОБОЧКА, голов-
ний тренер "Таврії":

— Перший тайм відіграли не-
погано, навіть мали нагоду для
взяття воріт. Забій Гайдаш у де-
бюті, усе склалося б інакше. "Швид-
кий" гол на перших хвилинах другого тайму зламав нам усі плани.
Загалом, зіграли непогано. До жод-
ного футболіста немає претензій.

— У другій 45-хвилині було по-
мітило, що ваші підопічні частень-
ко діяли на грі ризику, раз у раз створюючи штучне положен-
ня "поза грою"...

— Це пояснюється втому фут-
болістів. Адже всім відомо, що змага-
тися з динамівцями в швидкості
просто неможливо. Особливо, коли на
полі з'являються "свіжі" гравці. Тому
оборонці діяли виправдано. Хоча, не
заперечу, що скідалося на авантю-
ру. Та що поробиш, ми приїхали в
Кіїв за очкам, тож, аби його здобути,
довелося певною мірою ризикувати.

— Чому не грає Сергій Есин?

— Нині є виконавці, що вправні-
ше виконують обов'язки, ніж він.

— З цієї причини, либонь, немає
серед гравців "основи" й Дмитра
Дем'яненка?

— Саме так. Ми працюємо за
принципом: "Хто сильніший —
той і грає".

Юрій САМОТКАН.

ДЕ БРАТИ НАПАДНИКІВ?

ПРИКАРПАТТЯ — ЦСКА — 0:0.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

С.Поліщук
Фокін
(Ковальчук, 61)
Первак
Храмцов
Грегуль
Ковалюк — к
Олександр Венглинський
А.Співак
Атаманчук
Сосенко
Редушко
(Ніколайчук, 68)
ЗАПАСНИ:
Чумак
Ватаманюк
Ярий
Кріль
ТРЕНЕР:
Ігор ЯВОРСЬКИЙ

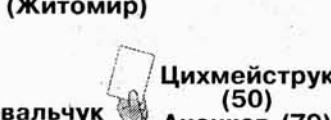

16 жовтня. Стадіон "Рух". 3000 глядачів (вміщує 15000). 15 гра-
дусів.

СУДДІ:

В.Дердо
(Іллічівськ) — 8,5
Р.Зань — 9
О.Бріндза
(обидва — Львів) — 9
Резервний арбітр:
В.Левко
(Івано-Франківськ)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
В.Стародубов
(Житомир)

Ковальчук (50)
Аненков (79)
(87)

КІЇВ

Рева
В.Левченко
Аненков
Балицький
Семчук
Уляницький
Ареф'єв
(Пахолюк, 66)
Мусолітин
Скоропад
Костишин
Цихмейструк — к
ЗАПАСНИ:
Байрашевський
Балацький
В.Мороз
Поляруш
Ревут
О.Городов
ТРЕНЕР:
Володимир БЕЗСОНов

паття", але всі удари йшли вище воріт, а "постріл" Аненкова зда-
леку в середині тайму Поліщук
нейтралізував. На полі точилася позиційна боротьба. Футболі-
сти часто втрачали м'яч, робили неточні передачі, порушували правила. Якщо удар із штрафного капітана господарів прийняла на себе "стінка", то штраф-
ний, який пробив Цихмейструк, був більш небезпечним. М'яч проплив поруч з бічною стійкою.
Гості після зりву атак відразу мало не всію командою поверталися до своїх воріт, перекриваючи всі шляхи до штрафного майданчика й позбавляючи при-
карпатців оперативного простору. Крім того, підопічні Безсо-
нова мали відчутну перевагу в грі на "другому поверхі". За цих умов надія була лише на нестан-
дартні дії в наступі. У господарів активністю виділявся Ковалюк. Під-
зівавши першою половину зустрічі капітан "Прикарпаття" небезпечно пробив під перекладину, та Рева перевів м'яч на ку-
товий. А коли секундна стрілка робила останній оберт, він же з лівого флангу зробив передачу Атаманчуку. Орестові на мить вдалося випередити Балицького й опинитися практично перед воротами. Але з кількох метрів на-
падник поцілив у... "молоко".

Друга 45-хвилинка також по-

чалася з атак "Прикарпаття". Армійці двічі порушували правила проти Ковалюка, але перший удар Володимира взяв Рева, а другий пройшов повз ворота. Загалом другу половину матчу можна назвати таймом штраф-
них ударів. Суперники виконували їх аж 24 рази. Стрімких атак, багатоходових комбінацій майже не було. Гра втратила

стрункість, дощ і слизьке поле таки зробили лиху справу. Не підсилили гру й проведені наставниками заміни. Запам'ятає хіба що атака, коли Ковальчук віддавав передачу Атаманчуку, але останній невдало обробив м'яч, й гострота біля воріт була втрачена. За "дев'яткою" прикарпатців усю гру тінню ходив Балицький. І ця мікродуель завершилася на користь останнього. Віталій діяв чітко, хоча й не завжди чисто. Але — не грубо. Дрібні порушення армійцем пра-
вил арбітр не завжди помічав.

І цього разу капітан армійців не досяг м'яча.
Фото Миколи ЗАТОВКАНЮКА.

Уперше за весь матч Атаманчук виграв верхову дуель у свого візів аж на 85-й хвилині.

Завершальна десятихвилинка означенівана все тими ж штраф-
ними ударами. Подачу Грегуля не зміг "замкнути" Атаманчук, а м'яч після удару Цихмейструка воротар "Прикарпаття" відбив невдало, чим створив напруження у штрафному майданчику. Але футболісти ЦСКА не скористалися з нагоди. Армійці ще раз потривожили Поліщука двоходівкою Мусолітіна — Пахолюка. Але голкіпер виявився на висоті. Уже в доданий арбітром час прикарпатці подали два кутові поспіль. Але й вони закінчилися нічим.

ПІСЛЯМОВА

Віктор ІЩЕНКО, тренер
ЦСКА:

— На якість гри вплинули не-
сприятливі погодні умови, а та-
кож майже місячна перерва між
матчами. Матч був безкомпромі-
сним. Не все намічене вдалося реалізувати, особливо — в завер-
шальній стадії атак. Трохи заб-
ракло удача, але передусім — майстерності. Кажете, в нас немає гострих і вправних нападників? А в яких командах вищої ліги, за винятком "Динамо", вони є? Сьогодні Цихмейструк і Мусолітін були висунуті вперед, але зіграли негостро.

Ігор ЯВОРСЬКИЙ, головний тренер "Прикарпаття":

— Сьогодні ми діяли краще, ніж у попередніх матчах. Команда, хоча й потроху, але все ж прогресує. Маємо поліпшувати функ-
ціональність готовності. Якщо в обороні та в середній ланці є певна стабільність, то про напад цього не скажеш. Оскільки команді бракує гострого "забивного" фор-
варда. Забранського травмовано, як мінімум, на три місяці вибув із строю. Ларін. Атаманчук, на якого покладали надії, грає слабо. Редушко старається, проте це не його амплуа. На жаль, немає в команді футболіста-лідера, який міг би повести партнерів за собою. Звідси й проблеми. У цілому ж гра видалася важкою, і не тільки через погодні умови. ЦСКА — тактично зріла та збалансована в усіх ланках команда. Шкода, що в рідних стінах втрачаемо очки. Результатом, звичайно, не задоволені.

Ігор КОСТЮК,
Петро БЕЛЕЙ.

ЗАГАДКА КРОЩЕНКА

Упродовж усього матчу обидві команди діяли на досить високих швидкостях. Тому гра була динамічною й цікавою. А ось загальне враження таке: це — матч невикористаних можливостей. Поряд з великим бажанням досягти потрібного результату, було багато технічного браку й позиційних помилок у обороні.

Схоже, що "Нива" почала розігруватися й поступово набуває кондіцій, які колись змушували навіть визнаних грандів зважати на неї. Валерію Богуславському вдалося знайти шляхи виходу з кризи, що засвідчила гра команди в другому таймі. Після того, як на 5-й хвилині Тарієл Капанадзе не використав слухний момент, аби відкрити рахунок, це зробили господарі. Брайла, який замінив у стартовому складі хвого Пушкушу, вивів на зручну позицію для атаки Пантилові. Віталій пройшов уздовж ліцевої лінії поля, увійшов у карний майданчик і відправив м'яч Бабичу, про якого "забули" стопери. Не забити з трьох метрів було важче, ніж закотити м'яч у сітку.

Тернополяни, пропустивши "швидкий" гол, одразу ж... відтягли в оборону ще кількох гравців. І захист став щільнішим. На 11-й хвилині після комбінації Сахаров — Плотко — Брайла м'яч пролетів над поперечиною. Голкіпер гості уже за кілька секунд знову був у грі — виправлючи помилку стопера, він ліквідував небезпечний вихід Брайла на ударну позицію.

Саме в ці, скрутні для "Ниви", хвилини боротьби за ініціативу найкращим чином виявив себе Тарієл Капанадзе. Його яскраві дії не правому фланзі атаки раз у раз примушували господарів оглядатися на свої ворота.

"Металург" особливо небезпечно подавав кутові. Першу скріпку в цьому "стандарти" відігравав оборонець Волосянко, який прибігав у карний майданчик і намагався завдати удара головою. Третій маріупольці атакував ворота Лосєва і всі три рази — велими гостро.

Коли на 39-й хвилині голкіпер "Ниви" відбив ногами м'яч з біжнього кута після удару Бабича, здається, що небо допомагає гостям боронити ворота. Частійм спливав, а помітна ігрова перевага "Металурга" не мала солідного голевого підтвердження, що ніяк не властувало його гравців. Та все ж азовська дружина подвійла рахунок. Словна скриптається своєю швидкістю, Бабич утік од переслідувачів і чітко пробив якраз ногами Лосєва, що вибіг назустріч. Асистентом бомбардира виступив Рикуп.

Маріупольці сподівалися стати свідками перемоги "Металурга" з великим рахунком, але другий тайм пройшов за іншим сценарієм. "Нива" значно додала в комбінаційній грі. Найпотужнішим серед тернополян був Тарієл Капанадзе, який виконає просто фантастичний обсяг роботи. Господарі натомість зробили акцент на утриманні рахунку, пам'ятакочи, либо, про наступний матч з "Шахтарем". Це навряд чи було правильним. Частіше вступав у гру воротар Шуховцев, якого на 60-й хвилині пере-

МЕТАЛУРГ М — НИВА — 2:1 (2:0).

МАРІУПОЛЬ

Шуховцев
Дірівка
Анікієв
Волосянко
Рикуп
Сахаров
Пантилов
Молокуцько
(Механошин, 89)
Брайла
(Котюк, 71)
Плотко — к
К.Бабич
ЗАПАСНИ:
Таращтій
С.Колесник
Митін
Гапицький
Сизон
ТРЕНЕР:
Микола ПАВЛОВ

вірив на надійність Тарієл Капанадзе. Азовці, правда, могли довести різницю в рахунку до трьох м'ячів за десять хвилин, коли при створенні "штучного" офсайду помилилися гості, й Брайла, добігши без перешкод до лінії карного майданчика, віддав останню передачу Волосянкові, але той, "замікаючи" комбінацію, не влучив у порожнє ворота. І майже відразу спрацювало футбольне правило: після контратаки м'яч влетів у ворота команди, що змірнував свій шанс. Тарієл Капанадзе вивів на удар брата, який технічно

- 1:0 Бабич (6)
- 2:0 Бабич (42)
- 2:1 А.Капанадзе (70)

16 жовтня. Стадіон "Азовсталь". 7000 глядачів (вміщує 15000). 11 градусів.

СУДДІ:

I.Хиблін
(Хмельницький) — 7,3
В.Шаленко — 7
О.Косолапов
(обідва — Харків) — 4
Резервний арбітр:
О.Кочергін (Маріуполь)
ДЕЛЕГАТ ФФУ:
А.Крощенко (Київ)

Анікієв (58) Гончаренко (15)
Лапа (79)

ТЕРНОПІЛЬ

Лосєв
Філіпенко
Гвіандізе
Лапа
Біскуп — к
Гончаренко
Т.Капанадзе
Магдієв
Агаев
(Кривий, 65)
Кайдарашибілі
(Шпак, 46)
А.Капанадзе
ЗАПАСНИ:
Нікітєвко
Шиманський
Лашук
Дгебуадзе
Богородиченко
ТРЕНЕР:
Валерій БОГУСЛАВСЬКИЙ

найважчому для голкіпера, моменті Шуховцев урятував одноклубників.

ПІСЛЯМОВА

Валерій БОГУСЛАВСЬКИЙ, головний тренер "Ниви":

— Гадаю, матч сподобався глядачам. Шодо гри "Ниви", то ми трохи поступалися в організації її це позначилося на результаті. Гості моменти виникають не на порожньому місці. Якби наша атака зіграла сильніше, то й підсумок міг бути іншим. У першому таймі згаяли чимало, а на заєдання завжди важко.

— Валерію Олександровичу, ви знайшли підхід до гравців, "Нива" поліпшила гру. Які перспективи у вашій праці з командою. На який строк укладено контракт?

— Офіційного контракту поки що немає. Ми просто працюємо разом.

Іван БАЛАН, тренер "Металурга":

— Хочу передати вибачення Миколі Петровичу Павлову за відсутність на прес-конференції. Він приховів і тому не зміг прийти на спілкування з журналістами. Згоден з колегою, що це був матч невикористаних моментів. Гадаю, з нами зле пожартувала першотаймова перевага в рахунку. Після перерви хлопці почали грати в "академічний футбол", а нам ще рано братися за те, тож кілька небезпечних моментів було створено й поблизу наших воріт. До того ж, це перша після великої переваги зустріч, у якій ми змогли задяти майже оптимальний склад. Проте, не всі гравці ще повністю одужали, але вони поступово набирають форму.

— Іване Дмитровичу, коли ми знову побачимо на полі Віталія Пушкуцу?

— Віталій на обстеженні в дніпропетровській клініці. До кінця тижня він має повернутися з рекомендаціями лікарів. Залежно від ситуації, приймемо рішення. Радше всього, почнемо працювати з ним за індивідуальним графіком.

Сергей КАТРИЧ.

Ало, Харків!

ПОМИЛКА, ЯКОЇ НЕ БУЛО

Суддівська проблема, про яку останнім часом знову заговорили на повний голос, не дає спокою. Та, зазвичай, це була ситуація, коли суддівство викликало нарикання однієї з команд, але оцінка арбітром з боку делегата ФФУ була високою. У Маріуполі сталося навпаки: жодна з команд не мала претензій до арбітрів, але делегат ФФУ виставив суддівській бригаді низькі оцінки, а боковому арбітрові Олександрові Косолапову — взагалі 4,0 (що відповідає шкільному "двійці"). Ситуація неординарна, тому потребує коментарів. Послухаймо Олександра Косолапова.

— Олександре Олександровичу, як ви прокоментуєте ситуацію?

— Я залишаю все на совісті делегата ФФУ Анатолія Крощенка. Не ставлю під сумнів його кваліфікацію як фахівця, але цього разу він помилився. Конфліктну ситуацію спричинив епізод на шостій хвилині, коли маріупольці Пантилов отримав передачу і переадресував м'яч у штрафний майданчик Бабичу, який, зрештою, й забив м'яч. На думку Крощенка, Пантилов отримав м'яч у положенні поза грою від свого гравця. Але я чітко бачив цей момент, тому стверджую, що маріупольці отримав передачу від гравця суперника, про що пересвідчився й після перегляду відеозапису. Причому, відеозапис ми хотіли переглянути разом з делегатом ФФУ, але Крощенко сказав, що буде дивитися його без арбітров. Він переглянув касету, а потім, нікому нічого не сказавши, повідомив телефоном у Київ про оцінки.

— Це пояснення вашої четверки. Але ж у інших арбітрів теж оцінки не найкращі...

— І це також дивний момент, який свідчить, що упередженого суддівства бути не могло. Як я вже сказав, мені оцінку

було виставлено через гол маріупольців, який впливнув на долю матчу. Але ж усі інші моменти, що могли вважатися суперечливими, довели, що ніякій упередженості бути не могло, адже вони трактувалися на користь "Ниви". Вони й стали причиною невисоких оцінок, хоча навіть тренер господарів Микола Павлов юдного слова не сказав про нездовдовільність суддівством. Та хіба тільки він? Жоден гравець або тренер обох команд не висловив свого нездовдовлення арбітражем. Тільки делегат ФФУ він чомусь не сподобався.

— Якими будуть ваші подальші дії?

— Я міг быти залишити цей епізод поза увагою, адже через два місяці закінчується суддівська кар'єра. Але ображає той факт, що закінчувати її доведеться з "плямою на мундирі". За 15 років суддівства я жодного разу не отримав менше, ніж 9,0. І тут таке... Найближчим часом я вийджаю до Києва з відеозаписом матчу їх проханням переглянути його на засіданні Дисциплінарного комітету АФАУ. Гадаю, справедливість буде відновлено.

Розмова вів Дмитро КОРОТКОВ.

Становище команд:

Команда	І	В	Н	П	М	О	На своєму полі			На виїзді			ПЕНАЛТИ									
							І	В	Н	П	М	О										
1. Динамо	9	8	1	0	21-6	25	6	6	0	0	15-2	18	3	2	1	0	6-4	7	5(5)	1(1)	9	-
2. Кривбас	10	7	3	0	20-9	24	7	5	2	0	12-4	17	3	2	1	0	8-5	7	2(2)	2(2)	13	-
3. Металург Зп	11	6	3	2	17-11	21	6	4	1	1	12-8	13	5	2	2	1	5-3	8	1(1)	0	13	2
4. Ворскла	11	6	2	3	23-12	20	7	6	0	1	21-5	18	4	0	2	2	2-7	2	1(1)	3(3)	15	-
5. Шахтар	9	6	1	2	15-3	19	6	5	1	0	12-1	16	3	1	0	2	3-2	3	1(1)	0	10	-
6. Металург Д	12	5	4	3	15-11	19	5	4	1	0	11-3	13	7	1	3	3	4-8	5	2(1)	1(1)	20	1
7. Металіст	11	5	2	4	12-13	17	4	3	1	0	5-2	10	7	2	1	4	7-11	7	1(1)	2(2)	20	-
8. Таврія	12	4	3	5	17-18	15	5	2	1	2	7-7	7	7	2	2	3	10-11	8	1(1)	0	14	1
9. Металург М	11</																					

АФІША ТУРУ: 13

23 жовтня (субота).

97. "Нива" — "Динамо".

Суддя: А. Жосан (Херсон).

Усього 16:2=3-11, 7-24.

У Тернополі 8:2=3-3, 5-10.

Попередній чемпіонат — 0:1 (К), 1:5 (Т).

Найкращі бомбардири: по три м'ячі забили тернополянин А. Капа надзе та киянин Максимов і Ребров.

24 жовтня (неділя).

98. ЦСКА — "Металург" М.

Суддя: В. Годулян (Одеса).

Усього 4:1=2-1, 4-4.

У Києві 2:1=1-0, 2-1.

Попередній чемпіонат — 1:1 (М), 1:1 (К).

Найкращі бомбардири: більше одного м'яча ніхто не забивав.

99. "Металіст" — "Прикарпаття".

Суддя: І. Яремчук (Київ).

Усього 4:3=1-0, 5-2.

У Харкові 2:2=0-0, 2-0.

Попередній чемпіонат — 1:0 (Х), 2:1 (І-Ф).

Найкращі бомбардири: більше одного м'яча ніхто не забивав.

100. "Карпати" — "Шахтар".

Суддя: І. Хиблін (Хмельницький).

Усього: 16:6=5-5, 12-15.

У Львові 8:6=2-0, 10-3.

Попередній чемпіонат — 1:0 (Л), 1:1 (Д).

Найкращі бомбардири: у львів'ян по два м'ячі забили Палляніця та Покладок, у донеччан Кривенцов — три.

101. "Чорноморець" — "Металург" Зп.

Суддя: С. Шебек (Київ).

Усього 14:8=4-2, 19-13.

У Одесі 7:7=0-0, 13-5.

Найкращі бомбардири: у одеситів Гусєйнов забив чотири м'ячі, Гашкін і Парахевич по два, у запорізців по три м'ячі забили Дудник і Ключик.

102. "Металург" Д — "Ворскла".

Суддя: В. Догадайлло (Київ).

Усього 4:0=2-2, 0-4.

У Донецьку 2:0=2-0, 0-0.

Попередній чемпіонат — 0:0 (Д), 0:2 (П).

Найкращі бомбардири: два м'ячі у полтавчан забив Мусолітин.

103. "Зірка" — "Кривбас".

Суддя: В. Шельменко (Київ).

Усього 8:3=1-4, 14-14.

У Кіровограді 4:2=1-1, 8-4.

Попередній чемпіонат — 0:1 (П), 2:0 (Кр.).

Найкращі бомбардири: у кіровградців три м'ячі забив Біличенко, по два — Борисенко, Мартинов, Мізенко, у криворіжців Платонов — 4, Монарьов і Севидов — по 2.

104. "Таврія" — "Дніпро".

Суддя: С. Дзюба (Київ).

Усього 14:2=4-8, 10-18.

У Симферополі 7:2=3-2, 9-7.

Попередній чемпіонат — 0:1 (Д), 3:0 (С).

Найкращі бомбардири: у кримчан два м'ячі забив О. Кунденок, у дніпропетровців Палляніца — три.

ЖИТОМИРСЬКА ДРАМА

ПЕРША ЛІГА. 15 ТУР. 17 ЖОВТНЯ — НЕДІЛЯ

МЕТАЛУРГ — СК "МИКОЛАЇВ" — 21

ПОЛІССЯ — ФК "ЧЕРКАСИ" — 43

ВОЛИНЬ — ДИНАМО-2 — 22

ЗАКАРПАТТЯ — ЧОРНОМОРЕЦЬ-2 — 02

НАФТОВИК — ОБОЛОНЫ-ПО — 11

ШАХТАР-2 — ФК "ВІННИЦЯ" — 31

ЯВІР-СУМИ — ТОРПЕДО — 21

ЦСКА-2 — ПОЛІГРАФТЕХНІКА — 01

СТАЛЬ — ФК "ЛІВІВ" — 31

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

І В Н П М О

1. Сталь	15	11	2	2	28-9	35
2. ФК Черкаси	14	8	2	4	28-18	26
3. Шахтар-2	13	8	2	3	18-11	26
4. Металург	15	7	3	5	13-12	24
5. Закарпаття	15	7	3	5	16-17	24
6. ФК Львів	15	6	5	4	14-14	23
7. Полісся	14	6	3	5	20-20	21
8. СК Миколаїв	15	6	2	7	15-16	20
9. Волинь	15	5	5	5	15-15	20
10. Динамо-2	11	5	4	2	19-7	19
11. ЦСКА-2	11	5	3	3	16-7	18
12. ФК Вінниця	14	4	5	5	13-16	17
13. Торпедо	15	5	1	9	20-26	16
14. Поліграфтехніка	15	4	4	7	19-26	16
15. Явір-Суми	15	4	3	8	15-24	15
16. Нафтovик	15	4	2	9	15-28	14
17. Оболонь-ПО	14	1	8	5	8-15	11
18. Чорноморець-2	15	2	3	10	10-21	9

НАЙВЛУЧНІШІ:

Г (п) |

1. Олег Грицай (ФК "Черкаси")	11 (1)	13
2. Овік Галстян ("Торпедо")	10 (2)	12
3. Павло Паршин ("Полісся")	9 (1)	14
4. Сергій Божко ("Сталь")	8	15
5. Вадим Плотников ("Сталь")	8 (1)	14
6. Олександр Карабута ("Нафтovик")	7 (3)	15
7. Андрій Мазур (ФК "Львів")	6	13

ШТРАФНИКИ,

ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ

НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Віталій Колесніченко ("Чорноморець-2")
2. Олександр Лактіонов ("Оболонь-ПО")
3. Сергій Листопадов ("Явір-Суми")
4. Віктор Масюк ("Чорноморець-2")
5. Дмитро Семочко (ФК "Львів")

НИКОПОЛЬ

МЕТАЛУРГ — СК "МИКОЛАЇВ" 2

СК "МИКОЛАЇВ" 1

Стадіон "Електрометалург". 2500 глядачів. 15 градусів.

Суддя: Е. Абросимов — 8,7, О. Євстратов (обідва — Одеса) — 9, А. Приймак (Симферополь) — 9.

Делегат ФФУ: М. Калінін (Донецьк).

Нікополь: Кириленко, Сандул, Чорний, Потъяло, В. Олійник-к., Козаков, Мирний (Дурнєв, 89), Гасанов (Лунов, 90), Лютиков (Дубина, 57), Валуев (Горбань, 88), Червоний (Козирський, 60). Запасні: Кишешта, Головір. Тренер: Микола Гаман.

Миколаїв: Ткачов, Соловйов, Жениленко (Петчук, 72), К. Попішук, Бахметьев (Зеленок, 5), Нужний, Березовчук, Горін (Д. Бориський, 82), Шкурупій, Скрипка, Юрченко. Тренер: Михайло Калита.

Голи: Софілканич (19), Паршин (22, 82), Файчук (41), Чіпа (49), Олег Грицай (70, з пенальті), Кудря (76).

Попередження: Хурса (4), Чіпа (27), Фінкель (28), Самардак (29), Демидович (48), Козакевич (89), Кудря (90).

Матч між старими суперниками почався без розвідки. З першої хвилини ініціатива міцно захопила господарі. А гості, раз у раз програючи в єдиноборстві, вдалися до силових прийомів. Першу жовту картку арбітр показав уже на 4-й хвилині, а коли середині тайму рахунок став загрозливим, черкащани зовсім занервували. А суддя не шкодував "гірчичників".

Рахунок було відкрито на 19-й хвилині після класичної триходівки Паршин — Шумило — Софілканич. Житомирянин ще

зірка — і вже за три хвилини чудовий гол забив Павло Паршин, продемонструвавши високу індивідуальну майстерність. Спроби гостей переломити хід гри були невдалими, бо надто незграбними в атакі виглядали капітан команди Олег Грицай, а інший лідер — Борис Фінкель здебільшого грасував перед публікою. І лише Столівський та Остроушко, що вийшли замість Гасанова, спробували зробити віршальний гол. Особливо мені сподобалася гра передньої лінії команди, де діяли Паршин, Козакевич і Софілканич. Ми переграли суперника, насамперед, психологічно.

Юрій ЧЕРНИШОВ.

ВОЛИНЬ

ДИНАМО-2

Стадіон "Авангард". 2000 глядачів. 6 градусів.

Суддя: В. Онуфер — 8,7, В. Югас — 9, В. Дуло (усі — Ужгород) — 9.

Делегат ФФУ: М. Кусень (Львів).

Луцьк: Чопик, Комзюк, Бурковський, Федюков-к., Бенько, Драницький, Собех (Жерш, 62), Барановський, Кужелев (Мозолюк, 62), Кохановський, Зелинський. Запасні: Бурч, Чабан, Ткачук, Воробей, Шайбан. Тренер: Олексій Єщенко.

Кіїв: Близнюк, Кирихін, Єзерський-к., Михайленко, Радченко, Несмачний, Кардаш (Пінчук, 67), Коновалов, Олег Венглинський, Косирін (Целих, 46), Д. Онищенко. Запасні: В. Романенко, Кутас, Петровський, Шевелюхін. Тренер: Володимир ОНИЩЕНКО.

Голи: Драницький (40), Пінчук (84).

Попередження: Бурковський (28), Коновалов (53).

Прихильники "Волині" сподівалися, що, як і в попередньому матчі з "Явір-Суми", динамівці виставлять на поединок Герасименка, Яшкина, Косовського, Кормильцева, Шацьких і Бель

(ЗАКІНЧЕННЯ.
Початок на 8 стор.).

фланзі, де по черзі з'являлися Онищенко, Венглинський і Коновалов. Однак у завершальній стадії атаки киян часто не влучали в стулку воріт. А коли били влучно, то безпомилково грав Чопик. Щодо двох замін, проведених тренерами, то наставнику динамівців був більший талан — "новобранці" волиня у грі не "вписалися". А ось Пінчук, який після заміни провів на полі менше 20 хвилин, врятував столичних футбілістів від поразки.

Він використав відмінний пас Коновалова з правого флангу і головою спрямував м'яч у сітку. Коли пролунав фінальний свисток арбітра, глядачі ще довго не залишали стадіону, а жваво обговорювали події поєдинку, який, безумовно, варто записати до активу "Волині", як один з найкращих за останні три-чотири роки. Можуть лучани грati красиво, самовіддано боротися з будь-яким суперником, навіть з тим, який переважає в класі та досвіді. За такої грі команда заслуговує не тільки оваций прихильників, але й своєчасної виплати заробленого, а та-жок преміальних.

Роман ФЛІШАРОВСЬКИЙ.

УЖГОРОД

ЗАКАРПАТТЯ 2
ЧОРНОМОРЦЬ-2 2

Стадіон "Авандар". 2500 глядачів. 8 градусів.

Судді: А. Куцев — 8,7, Г. Тернавський — 9, О. Шаміч (усі — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: В. Матвієнко (Київ).

Ужгород: Четірнадцять Когутич-к (Франко, 71), Ефімов, Гоголадзе, Білак, Сарган (Стецьо, 43), Лендел, Гей, Грабар (Лопінєць, 80), Сидоренко (Марич, 68), Бундаш. **Запасні:** Васютік, Гозда. Тренер: Віктор Ряшко.

Одеса: Капінус, Масюк, Єрохін, О.Клименко, Васильків, С.Костюк, Собкович, Сухомлинов, Шикера, Яцурек (Бабаєв, 46), Коврижкін (Сагалюк, 59). **Запасні:** Красовський, Солдецький, Перекітний, Покарнін. Тренер: Ігор Наконечний.

Голи: Білак (4), Сухомлинов (12), Коврижкін (31), Когутич (38).

Попередження: Клименко (40), Собкович (55), Масюк (65), Гоголадзе (67), Білак (70), Васильків (81), Сухомлинов (88).

У неділю вранці декого з команди "Закарпаття" можна було зустріти в спорткомплексі "Юність" на матчі першості України серед жіночих команд вищої ліги з гандболу. Єдиного, до речі, колективу Закарпаття з ігрових видів спорту, що виступає в елітному дивізіоні країни. Можливо, закарпатці-футбілістів цікавить атмосфера змагань у вищих лігах, придуваються, пріцінюються, приміряються...

Пора б уже й грati там представникам футбольного краю всією командою.

Найкраща серед них — "Закарпаття" — поки виступає в першій лізі і у звітному турі приймала одеський "Чорноморець-2". Гра розпочалася, згідно з табелем про ранги. Господарі, що перебувають у лідеруючій групі команд, окупували половину поля гостей чи не всією командою і вже у дебюті, вдало розігравши кутовий, відкрили рахунок. "Чорноморець-2", що осів на самісінському дні турнірної таблиці, виглядав приреченним і ще принаймні тричі у першій четверті тайму м'яг розпочинати гру з центра поля. Колега, що сидів поруч, аналізуючи турнірну таблицю, зауважив: "За такого перебігу подій і надалі в матчі чемпіонату загалом "Чорноморець-2" може "вилетіти" до другої ліги і наступного сезону одесити не матиємо свого представника в першому ешелоні вітчизняного футболу". На що можна було з сумом заперечити: "В Одесі є ще одна команда "Чорноморець"... Та не хотілося б навроцити щодо основного "Чорноморця".

Тим паче, що за цей час "Чорноморці" зрівняли рахунок, скориставшись неузгодженістю оборонців "Закарпаття", які не змогли перешкодити Сухомлинову пропущенню м'яча повз Четіна у дальний кут воріт. Хоча, здавалося, Білак уже наздогнав одесита і зможе вбити м'яч у того з-під ніг. До речі, Іван діяв дуже продуктивно, часто прилучався до атак і не раз загрожував воротам суперника. Недарма закарпатського оборонця хотіли бачити у своїх складах елітні клуби України. І цього матчу за Білаком спостерігали зацікавлені особи. Що ж, дій закарпатця, особливо, коли відкрив рахунок, переконували — є на що й на кого глянути, а бажання селекціонерів бачити гравця у своїй команді цілком зрозуміло. Як між іншим, ще кількох гравців "Закарпатт". Серед яких і Ярослав Бундаш. Інформація про зацікавленість львів ян нападником "Закарпаття" недавно з'явилася в пресі, про неї довідалися і одеські оборонці та тренери. Можливо, тому і не вдалося відзначитися бомбардує господарів, за яким пильно стежили, якого надійно опікали, хоча стрімкі, агресивні дії форварда завдавали їм чимало клопоту.

Та інші гравці "Закарпаття" були активними. Господарі атакували величими силами. Здавалось, ось-ось обо-

ронні редути "Чорноморця" не витримають. І коли вони вже не були перепоною, виручав Капінус, стійка воріт, неточність завершальних ударів. Гол назрівав. Та, мабуть, справді — м'яч сліпій і сітку воріт не вибирає. Останній оборонець Ефімов, який до того ж на цій позиції і перебував, викидаючи м'яч від воріт, добив лише до Коврижкіна, а той влучив м'яч у ворота.

Програш на власному полі не входив у плани закарпатців, які ще більше додали в агресивності, швидкості та обстрілі воріт "Чорноморця-2". Та коли їх не допомогло, взявшись за справу капітан "Закарпаття" Олександр Когутич — знаний не лише в Ужгороді стандартник. Його удар зі штрафного метрів з 22-х у праву "дев'ятку" був бездоганним.

Такі ударі Когутича убільвальники бачать не вперше, тож коли Олександр встановлює м'яч, на трибунах пожавлення в очікуванні голу і, як правило, Сашко відправляє м'яч у сітку воріт.

Як зазначив тренер одеситів Ігор Наконечний після гри, штрафний у виконанні Когутича — немов пенальті. Залишається дивуватися, стає смішно й водночас сумно, коли в зручних позиціях удари, пряміром, Яшкіна, Каладзе, Орубу та інших професіоналів, асів вітчизняного футболу викликають захоплення й ейфорію телекоментаторів, бо, бачте, м'яч пролетів лише два-три метри від стінки чи полерічини воріт... Капітан "Закарпаття" ще кілька разів демонстрував свою грізну зброю. Та на висоті був уже голкіпер одеситів.

Другий тайм, як не старалися господарі, рахунок не змінів. "Закарпаття" втратило дві очки у рідних стінах. "Чорнеоморець-2" здобув, на мій погляд, дуже важливі для становлення молодої команди очко на виїзді.

Можливо, виграй господарі цей матч, я б завершив свій звіт надто оптимістично, з погляду завоювання закарпатцями путівки до вищої ліги найближчими роками, на що натякалося на початку цього матеріалу. Та хоч "Закарпаття" втратило важливі, може, й заплановані очки і дещо пригальмувало свій хід, однак пессимістично завершувати нотатки буде.

Іван КУЗЬМА.

ОХТИРКА

НАФТОВІК 1
ОБОЛОНЬ-ППО 1

Стадіон "Нафтovик". 2000 глядачів. 17 градусів.

Судді: О. Горностаєв (Полтава) — 8,7, С. Корнійко (Миргород) — 9, О. Кревський (Вишгород) — 9.

Делегат ФФУ: Б. Горєлик (Чернівці).

Охтирка: Вольваков, Корж, Басов (Корощенко, 58), П. Захаров, Пронін, Матюха (Охріменко, 46), Карабута, Доронченко (Амілехін, 46), Стріляний (Жабинський, 46), Колосник-к, Леш. **Запасні:** Стороженко, Теслик, Федоров. Тренер: Віктор Пожечевський.

Кітів: Козаченко, Дамін (Шапоренко, 56), Р. Олійник (О. Іванов, 87), Кришоцька, Нівицький (Свідерський, 65), Конюшенко-к, Герасимець, Корнєв, О. Лактіонов (Мельник, 73), Телегін (Штаєр, 63), Дяченко. **Запасні:** Ю. Клименко, Глушок. Тренер: Олег Федорчук.

Голи: Телегін (32), Корощенко (80). На 35-й хвилині Карабута не реалізував пенальті (вище воріт).

Попередження: Корнєв (33), Лактіонов (34), Нівицький (35), Басов (38).

Матч був цікавий і напружений. Господарям, як і гостям, треба вибиратися з небезпечної зони. Уже з передихів футбілісти "Нафтovика" почали облогу воріт киян. На 12-й хвилині Стріляний віч-на-віч з Козаченком та з близькою відстані влучив у голкіпера. Через десять хвилин оборонець Павло Басов переходив м'яч майже в центрі поля, стрімко пройшов до кута штрафного майданчика гостей і зробив простирульну передачу на Карабуту. Олександр сильно пробив головою під перекладину, та голкіпер якимось чудом перевів м'яч на кутовий. А на 32-й хвилині господарі отримали м'яч у своїх ворота. В одній з небагатьох атак із-за меж штрафного майданчика пробив Корнєв. На шляху м'яча був Телегін, який змінив напрямок удару — і шкіряна куля влетіла у ворота. За три хвилини гості порушили правила у своєму штрафному майданчику і арбітр показав на 11-метрову позначенку. Карабута пробив сильно, але вище воріт. До речі, це вже другий нереалізований пенальті в сезоні. Після проходу відповідної позиції гравців.

Хверія, 46). **Запасні:** Воробйов, Бутенко. Тренер: Євген Король.

Вінниця: Остапенко (О. Гайдаржи, 46), Павлик (О. Веретинський, 60), Запорожченко-к, Яремко, Лєлюк, Бобович, Гамарник, Ю. Бондаренко (Вишталюк, 46), Бесарів, Ястrebинський (Бузило, 46), Васильків (Кондратюк, 49). **Запасні:** Івашко. Тренер: Леонід Гайдаржи.

Голи: Леонов (6), Селезньов (23), Матвеєв (42), Бузило (65).

Попередження: Штолцерс (43), Селезньов (45).

Гравців-господарів на ударну позицію вийшов Дяченко і метрів з 10-ти сильно пробив. Та добре зіграв Вольваков, який витяг м'яча з кута воріт. Відігратися футbolistam "Нафтoviku" вдалося після чергової подачі кутового Амілехіна. Корощенко вистрибнув найвище і головою спрямував м'яч у сітку. А принести перемогу в цьому матчі "Нафтoviku" міг Жабинський. Уже в доданий арбітром час після його сильного удару з хорошою позицією м'яч пролетів вище воріт.

ПІСЛЯМОВА

Олег ФЕДОРЧУК, головний тренер "Оболонь-ППО":

— Гра цікава. Ми приїхали за перемогою, розраховували на неї, та не використали вигідні моменти. Загалом претензій до своїх гравців не маю. У суперника відзначу самовіддачу команди. Це досвідчена дружина. У деяких моментах їм сьогодні не пощастило. Та, на мій погляд, результат закономірний.

А кого б відзначили сьогодні в своїй команді?

— Насамперед — півоборонець Карабута, а жваво обговорювали події поєдинку. І взагалі тих, у кого виходила гра.

Хто ж серед суперників вам сподобався?

— Карабута, а також Колесник.

Які завдання ставляться перед вашим колективом?

— Насамперед, зберегти місце в першій лізі. У подальшому краще укомплектувати команду, щоб ставити конкретні завдання.

А ваш попередній тренер Вадим Лазоренко пішов з команди?

— А це питання не до мене. Після того, як я прийняв команду, його не бачив. Не знаю планів керівництва клубу. Але вже на виїзді.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

МАКІЇВКА

ШАХТАР-2 3
ФК "ВІННИЦЯ" 1

Стадіон "Авандар". 600 глядачів. 12 градусів.

Судді: В. Годулян (Одеса) — 8,5, С. Волкобой (Кривий Ріг) — 9, Е. Павленко (Дніпропетровськ) — 9.

Делегат ФФУ: Є. Рудаков (Київ).

Донецьк: Шутков, Леонов, Глеве-цас, Чижевський (Мишков, 68), Коваль, Ю. Селезньов (Акінін, 62), Кріпак, Тимощук, О. Матвеєв (О. Іванов, 60), Нагорняк (Шелас, 46), Штолцерс (Поцьон).

Гол: Телегін (32), Карабута (80).

На 35-й хвилині Карабута не реалізував пенальті (вище воріт).

Попередження: Корнєв (33), Лактіонов (34), Нівицький (35), Басов (38).

Матч був цікавий і напружений. Господарям, як і гостям, треба вибиратися з небезпечної зони. Уже з передихів футбілісти "Нафтovika" почали облогу воріт киян. Телегін (32) влучив м'яч у сітку воріт, а Карабута (80) пробив м'яч вище воріт.

<p

Із перших уст

“ЯКЩО НЕ ПРОГРАЄМО В ЧЕРНІВЦЯХ, БУДЕМО В ТРІЙЦІ”

Після приходу на посаду головного тренера команди Михайла Миколайовича Гнатишіна, в другому колі минулого чемпіонату, бурштинський “Енергетик” почав демонструвати змістовний футбол. А вже в нинішньому сезоні прийшов і заекономірний результат, що стало несподіванкою для фахівців.

— У останньому турі — “Енергетик” міг очолити турнірну таблицю...

— Одразу хочу відзначити, що “Поділля” — дуже сильний суперник і недаремно обімає першу сходинку в турнірній таблиці. Гра була важкою. Футболісти повністю виклалася на полі від першої до останньої хвилини. Претензій ні до кого не маю і задоволений результатом. Хоча маю сказати, що “Енергетик” заслуговував на перемогу, але трішки не пощастило. Особливо у другому таймі, коли ми створили низку небезпечних моментів, проте реалізувати їх не зуміли. Взагалі, матч сподобався всім, він тримав у напружені глядачів до фінального свистка арбітра. Після гри я розмовляв з Богданом Блавацьким, якого добре знаю по спільній роботі у івано-франківському “Прикарпатті”. Йому гра теж сподобалася, він визнав, що цього дня фортуна була на боці подолян. Хоча загалом нічия, на мій погляд, цілком закономірний результат.

— Які саме чинники завадили вам покласти лідера на лопатки?

— Напередодні матчу я їздив у Львів, на матч кубка другої ліги “Динамо” — “Поділля”, щоб побачити в ділі майбутніх суперників. Зробивши певні висновки, помітив, що хмельничани дуже гостро діють на контратаках, сказав це підопічним на передматчевій установці. І, до речі, м’яч, забитий Сенделем, ми пропустили якраз під час контрападу гостей, уже на другій хвилині. Так сталося, можливо, тому, що хлопці трішки перегоріли, адже матч був принципової — приймали лідера. Та згодом вирівняли становище і в другому таймі мали достатньо моментів. Нас підвела стара хвороба — реалізація. Не вміємо забивати... Павлюк у першому таймі бив з двох-трьох метрів і влучив у голкіпера. Та, зрештою, це молоді хлопці, тому далі буде краще. Що одна з перепон у цьому матчі — воротар “Поділля” Сашко Порицький, який витягував неймовірні м’ячі. Але це не виправдання — треба забивати.

— А як вам взагалі суперник?

— Про добру гру в контратаках я вже казав. Що можна додати гарне володіння та утримання м’яча, гра в один дотик на швидкості. Це все заслуга Блавацького. І якщо порівняти минулорічних першолігівців, то між “Поділлям” і “Буковиною” — велика

різниця. Подоляни демонструють сучасний футбол.

— До снаги вашій команді поборотися за перше місце?

— Перед початком чемпіонату нам поставили завдання — бути в п’ятірці. Графік випереджаємо. За перше місце боротися буде важко, а от серед призерів, думаю, в цьому сезоні будемо. Про першу лігу думати поки раніше. Треба час, хоча б рік-два, щоб зробити команду. Ми не витрачали велікі гроші на гравців з іменами, а запросили місцевих хлопців, які раніше виступали в чемпіонаті області, або грали за команди колективів фізкультури. І хлопці прогресують. Наприклад, Нагорюк почав забивати, та й інші грають краще. Головне, що немає плинності кадрів, треба лише трохи почекати, тим більше, що є необхідні умови.

— Цікаво буде почути про них...

— Треба подякувати директору Бурштинської ТЕС Мирону Степановичу Романіву та головному економістові Миколі Петровичу Корбаню. “Енергетику” вони умови створили нормальні. Крім місцевих гравців, є футболісти з Івано-Франківська та області, які мешкають у готелі. Тренувальна база в Яремчі — це профілакторій ТЕС. Але там ми проводимо лише передsezонні збори, готуємося ж до матчів на місці. Обладнємо що одне поле біля стадіону. Маємо гарний автобус, нормальну екіпировку. Щоправда, є деякі затримки з виплатою преміальних, але це тимчасово.

До речі, вже закуплено пластикові сидіння, навесні плануємо їх встановити. Намагаємося не забувати про глядачів, тим більше, їх у Бурштині на футбольний приходить, мабуть, найбільше в другій лізі.

— У звітному турі “Газовик” розгромно програв “Карпатам-2”, чи не побоюєтесь львів ян?

— Розумію, натякаєте на те, що “Карпати” грали основним складом. Відповідаю: коли “Прикарпаття-2” приїхало до нас із сімома вицілігіями в складі, то ми перемогли їх — 2:0 і не реалізували пенальті. Тобто, такий іспит ми склали вдало. Загалом, звичайно ж, потрібний турнір дублерів, бо комарнинці отримали справжній нокаут. Але “Газовик” — місцева команда, її керманич Юрій Дубровний — грамотний і досвідчений

спеціаліст. Не сумніваюсь, що він виведе команду з кризи.

— Як готовитесь до матчу з “Буковиною”?

— Як і до всіх інших матчів, у звичайному режимі. Щоправда, дещо зменшили навантаження, все-таки кінець сезону. “Буковина” — не “Поділля”, хоч вони і грають нестабільно, але настроєні на боротьбу за путівку в першу лігу. Недооцінювати чернівчан не можна. Тому не скажу, що їдемо за перемогою, але очки, думаю, привеземо.

— Усі гравці в строю?

— Якби так було. Вже півроку не тренується Олександр Сопків, який своєму часу виступав за ЦСКА та “Прикарпаття”. А зовсім недавно під час календарної зустрічі у Вінниці з місцевою “Нивою” отримав тяжку травму (роздріз меніска) наш основний воротар Микола Хомін. Цими днями йому зробили операцію, до весни грата він не зможе. Добре, що Ворош, який замінив його в матчі з “Поділлям”, грав нормально.

— До речі, після гри з “Нивою” ви сказали, що покараєте футболістів штрафами. Чи подіяло це позитивно?

— Так, гра з “Поділлям” була однією з кращих у сезоні. Річ у тому, що у Вінниці хлопці недооцінили суперника. А от матч з командою Хмельницького провели з великом бажанням. У нас взагалі немає прохідних ігор. Треба, щоб футбол сприймався глядачами, бо граємо ми для них.

— Чи є у вас незручні суперники?

— Так, це “Газовик” та “Цементник-Хорда”. З цими командами завжди важка та безкомпромісна боротьба починається на кожному клаптику поля. Якраз після війзду в Чернівці ми приймасмо місцевих, а потім гостюємо в Кропивницькому.

— Як, на вашу думку, розташуються команди у верхній частині турнірної таблиці після першого кола?

— “Поділля”, першу сходинку, думаю, не віддасть, тим більше, маючи гру в запасі. За друге, третє і четверте місце посперечаються “Газовик”, львівське “Динамо”, “Буковина” і наш колектив. Сподіваюсь, якщо вдало зіграємо в Чернівцях, то будемо в трійці.

Розмову вів Віталій ОСТАПЕНКО.

— **Ало, Луганськ!**

Вадим ДОБИЖА:

Ало, Севастополь! Валерій ПЕТРОВ:

“ПЕРШЕ КОЛО ЩЕ ДОГРАЄМО”

Чи не найбільше від фінансових негараздів нині потерпає севастопольський “Чорноморець”, команда з добрими традиціями, з непоганим добором кваліфікованих футболістів. Місяць тому, коли колектив не виїхав на календарну зустріч до Кіровограда, ми вже спілкувалися з головним тренером кримчан Валерієм Петровим, який повідав про цілковиту байдужість до команди з боку місцевої влади.

Непомітно сплинув час. “Чорноморець”, попри все, пішовши гру, здавалося б, що на футבול повинні звернути увагу в місті. А чи сталося це? З цим, а також низкою інших запитань ми звернулися до Валерія ПЕТРОВА.

— Валерію Павловичу, після нашої розмови минув уже місяць. Чи змінилось щось за цей період?

— Анічогісінько. Місцева влада як була байдужою до нас, так і залишається до сьогоднішнього дня. У центрі міста є стадіон “Чайка”, який потребує негайного ремонту. А на реконструкцію спортивної споруди потрібно майже 500 тисяч доларів. Звичайно, таких грошей у міста немає. Тоді вирішили на стадіоні влаштувати ринок. Але й тут влада вже між собою ніяк не може досягти компромісу. Тож дві севастопольські команди (“Чайка”), яка бере участь в обласній першості, та “Чорноморець”) залишилися без місця для тренувань. Звичайно, є інші стадіони, але там заняты проводять діти. От нам і доводиться сушити собі голову в пошуках місця для тренувань. Правда, ніхто з місцевих керівників прямо не заявляє, що футбол Севастополю не потрібний. Усі кажуть, що “Чорноморець” у місті не зайвий, але реальні кроків, аби виправити ситуацію на країщі, не робить ніхто. Допомагає лише президент севастопольської Федерації футболу, голова районної адміністрації Сергій Павлович Заєць.

— Ви сказали, що п’ятеро провідних гравців залишили “Чорноморець”. Але нині четверо з них, окрім Кузнецова, в команді...

— Сугак, Решетняк та Буд-Гусаїм повернулися, а от Кузнецова, остаточно зневирівши у позитивному вирішенні справи, повертається не захотів. Нині він працює у будівельній фірмі й час від часу, для душі, грає на першості міста.

— Ви також зазначили, що вже не практикує головним тренером.

— Я консультант у команді. Нині “Чорноморець” без головного тренера.

— Команда останнім часом демонструє зовсім непогану гру, з явила й позитивний результат...

— Це все завдяки емоціям, точніше, іншому сплеску. Переграли відома білоцерківську “Ригонду”, зіграли вінічию з лідером — бориспільським “Борисфеном”, виграли в Кривому Розі. Але гра закінчується, емоції вищухають і дають на шляху прівра. Психологічна. З якої дуже непросто вибратися.

— Маєте на увазі останній матч з комсомольським “Гірником-Спортом”?

— І це також. У нас не було належного підготовчого періоду до цієї гри, на тренування нині приходиться взагалі восьмєро-дев’ятеро чоловік. Гадаю, більше аргументів не потрібно. Шодо безпосередньо до самої гри, то вона була непоганою. У першому таймі ми володіли ініціативою, але втіліти перевагу в забиті м’ячі не спромоглися. М’яч вінтило не хотів вілтати до сітки воріт гостей, тричі від голу їх рятувала штанга. У другій половині ми дійшли змінили тактику, а Володимир Таранов, який вийшов на заміну, значно пожвавив гру. На жаль, він травмувався й був змушений залишити поле. Незабаром ми забили м’яч, і футbolісти виришили грати на утримання рахунку. Це й стало по-мілкому, адже бракує ім що майстерності. У результаті — прикра поразка.

— І що ж буде далі?

— Не знаю. Не можна планувати навчально-тренувальний процес, якщо немає упевненості в завтрашньому дні. На емоціях також довго не протягнеш. Це коло ми ще якось дограємо, але буде далі — невідомо.

Розмову вів
Андрій ВАРАКІН.

ГРОШІ ВИРИШУЮТЬ УСЕ

ДРУГА ЛІГА. ГРУПА “В”. ОГЛЯД

Перше коло в групі “В” другої ліги добігає кінця. Командам залишилось провести ще 2-3 гри, щоб піти на зимову перерву. Хто із яких доробком, можна сказати вже зараз, бо, гадаю, істотних змін за два останні тури вже не станеться.

Дещо несподіваним, на перший погляд, виглядає лідерство роменського “Електрона”. Проте перше місце на перепустку до вищого за класом дивізіону давно вже “плачуть” за підопічними Олександра Кваші. Попередні два сезони команда провела “обкатку”, збалансувавши склад і, нарешті, поліпшилося фінансове становище. Що ще треба для успішного виступу? Зверніть також увагу на те, що “Електрон” — єдина не тільки в своїй групі, а й в усій лізі команда, яка не знає гіркоти поразок. Це ще раз доводить серйозні наміри колективу.

На своєму звичному рівні виступає “Металіст-2”, більшого чекали від “Машинобудівника”, очолованого Віктором Пищевим. Та провальний старт (чого лише коштує поразка з рахунком 0:6 від “Оскола”) завадив

дружківському колективу заявити про себе на весь голос. Поступово команда знаходить свою гру. Підтвердження цьому — останній матч із “Шахтарем”, у якому машинобудівники перемогли — 2:1.

Як і торік, у нижній частині таблиці один із двох представників Луганщини — “Авангард” (Ровеньки). Причини такого виступу в одному, але суттєвому, як на мене, факторі — фінансовому. Немає грошей — немає й результату.

І якщо всі звікли до того, що внизу перебувають горлівський “Шахтар” і ФК “Миргород”, то борсняння в “болоті” донедавна одного з місцевих середняків першої ліги — “Десна” та другої команди “Ворсекли” дивує, якщо не приголомшує. Та все ж, мають, це тимчасове явище, ніж закономірність.

Юрій САМОТКАН.

З можливого претендента на підвищення в класі луганська “Зоря” поступово перевтілилася в такого собі середнячка. Кожна поразка все далі й далі віддає луганський колектив від групі лідерів, а чергова “осічка” в минулому турі від “Дніпро-2

Олександр УНИК:

к перших усім

“СВОЇХ У ЖИТОМИРІ НЕ ЦІНУЮТЬ...”

Уже третій сезон лідером аматорського футболу на Житомирщині є команда з невеличкого районного центру Черняхова. Вона представляє виробничий колектив комбінату хлібородувств (КХП). А після створення аматорської ліги України черняхівці впевнено виступають і в цих, досить престижних змаганнях. Нинішні успіхи команди, що одночасно лідирує і в чемпіонаті області, і в другій групі аматорської ліги, й спонукали мене зустрітися з її граючим тренером Олександром Уником.

Олександр Уник — народився 3 лютого 1964 року в Житомирі. Грав у футбол вчівшись в місцевій СДЮШОР, у тренера А. Вознюка. Виступав за команди “Зірка” (Бердичів), “Спартак” (Житомир), “Кристал” (Чортків), “Керамік” (Баранівка), “Кристал” (Херсон), “Факел” (Варва), “Папірник” (Малин). Одружений, виховує двох синів.

— Олександре, в аматорській першості України твоя команда після першого кола впевнено лідирувала, не зазнавши жодної поразки. Чи можна це розіювати, як заявку на підвищення в класі?

— Конкретного завдання виборти путьку до другої ліги ми поки що не маємо. Адже керівник нашого клубу Віктор Михайлович Дацков лише три місяці як став генеральним директором комбінату. Тож спочатку він сподівається налагодити стабільне виробництво, а вже потім вкладати гроши у футбол. Витрати ж у ПФЛ значно більші, аніж в аматорській лізі. Але розмови про підвищення в класі нашої команди вже ведуться, питання лише одне — у нинішньому сезоні чи в наступному. Та наша справа — поліпшувати власну гру, здобуваючи нові перемоги, аби радувати своїх прихильників, яких дедалі більша.

— А що являє собою ваш футбольний клуб?

— Фактично зараз існує лише наша команда. Необхідно ж для по-важніння клубу інфраструктури в Черняхові поки що немає. Але сподіваємося, що наш “генеральний” крок за кроком її створюватиме. Вже масно проект справжніх роз-дагленів для гравців та арбітрів на міському стадіоні, а до весни матимемо й сучасний футбольний газон. До речі, місцева влада аж ніяк не турбуються про власний стадіон та команда, переклаши всі на плечі Дацкова. Навіть групи підготовки для юнів футбольістів створено завдяки нашому генеральному директору. Ось коли буде відповідна база, тоді й випробуємо себе на майстрівському рівні.

— Як взагалі виник для тебе варіант роботи з командою КХП?

— Сталося це несподівано для мене. Я ще виступав за малинський “Папірник”, коли на контакт вийшов начальник команди з Черняхова. Дізнатись, що в мене виникли проблеми в Малині, він запропонував очолити КХП як граючий тренер. Звичайно ж, я, дав згоду, хоча й розумів, що буде нелегко робити перші кроки на тренерському шляху, який вже давно для себе обрав. Довелося багато чого міняти в команді, перш за все — психологію гравців, що не звикли відповідально ставитися до футболу. Хоча це є аматорська команда, але без організованості, без високої відповідальності кожного — результативно очікувати. Лише коли всі це усвідомили, до нас прийшли й перші успіхи. А це змусило керівництво комбінату повернутися обличчям до команди, прийшли на стадіон і симпатики футболу.

— Чому ти, корінний житомирянин, працюєш не в своєму місті, а в приміському районному?

— У Житомирі, як, мабуть, ніде в Україні, склалася дивна традиція — не помічати місцевих футbolістів та тренерів. Я ще молодий, але ж є достатньо досвідчених фахівців, та жоден з них ніколи в “Поліссі” не запрошувався. І навіть добре відомий в Україні Олександр Іщенко, що багато років віддав Житомирщині як гравець та тренер, змушений був назавжди залишити місто, з яким зірнівся.

— Чи не розкажеш детальніше, як складалася твоя футбольна біографія?

— Після закінчення футбольного спеціалу в 17-й школі трохи пограв у Житомирі, а потім був призваний до війська. Мені дуже поталанило, що два роки грав за армійську команду “Зірка” (Бердичів), яка багатьох нині відомим футbolістам дала путівку в життя. Керував командою нині відомий футбольний науковець Мілан Бальчо, під керівництвом якого мені довелося згодом грati ще й у Варві. Взагалі, мені часто випадало на тренерів: у Херсоні це був великий психолог Віктор Маслов, у Житомирі — Олександр Іщенко. Хоча з останнім, на жаль, в мене виникли й не-порозуміння...

— Після того, як Іщенко залишив Житомир, там із командою майстрів працювали заїжджі тренери, але без належних успіхів. То чому ж, на твій погляд, до “Полісся” не запрошують місцевих фахівців, та їй чимало класних гравців опинилися поза його межами?

— Я вже казав, що в Житомирі давно стало “модним” запрошувати тренерів з інших регіонів. Хоча серед наставників місцевої СДЮШОР чимало є не гірших — взяти Сергія Єрмакова,

Віктора Шиманського, котрі виховали вже немало кваліфікованих футbolістів. Вправним тренером став Юрій Стрихарчук, та й він чомусь працює в Малині, а не в Житомирі. Дуже дивно, що чимало класних житомирських футbolістів грає нині в інших краях...

— Чи не даси характеристику деяким своїм підопічним, що грали за житомирську команду майстрів?

— Почну, звичайно ж, із 30-річного Бориса Бутханова, що пройшов школу вищої ліги чемпіонатів Росії та України. Вважаю, що він не скаже що ось тього слова в професіональному футболі. Зараз же Борис, безумовно, лідер і окраса нашої команди. Набирає форму після травми 28-річного Ігора Василюшина — один з кращих за роки незалежності в “Поліссі”, котрі чомусь два роки тому відмовились од нього. Ігором стрижнем нашої команди став 24-річний Олександр Добропінський, що також став непотрібний у Житомирі. Улюбленцем черняхівських уболівальників уже давно є Борис Лазорко, який торік навесні яскраво дебютував у “Поліссі”, забивши два м'ячі, та невдовзі повернувся до Черняхова. Надійно захищає ворота КХП Сергій Нікітенко, що також грав за Житомир. На превеликий жаль, заборонили виступати за нашу команду 20-річному центральному оборонцю Миколі Соколову — він пов'язаний контрактом з “Поліссієм” і зараз ніде не грає.

— І, на завершення, твоя думка про організацію змагань в аматорській лізі: чи потрібно у ній щось змінити, поліпшити?

— Зазначу, що тренеру працювати з аматорами навіть важче, аніж з професіоналами, бо немає тут такої дисципліни, не та її стимуляція. Але мені особисто поталанило, що в команді є справжні професіонали, які на тренуваннях та в грі завжди підтримують тренера. Аматорська ж ліга, започаткована завдяки народному депутатові Федору Шпигу, вже добре підняла рівень гри. Ми відчуваємо постійну увагу з Києва, поліпшується рівень суддівства. Особливо сподобалася мені організація фінального турніру в Луцьку, до чого також доклав зусилля керуваний Шпигом банк “Аван”. Відносно ж пропозицій, то цей чемпіонат передхідний, а в наступному бажано б мати у групах не по 6 команд, а по 10-12, що б дало змоги мати більше ігрового навантаження та розмаїття суперників. На жаль, відсутність коштів змушує команди вийти в дені матчі, та інколи футbolісти виходять на поле стомленими. А тижневий календар з іграми по середах сприймаємо, як вадлив, бо їх усі аматори виступають ще й в чемпіонатах областей по вихідних днях.

Юрій ЧЕРНИШОВ.

постійно тримали в напруженій оборонців і воротаря гостей.

Але не по зубах був “Інтеркас” рівнянам. Швидкі переміщення гостей закінчувалися помірюкою оборонців і забитим м'ячем. Уже після першої двадцятихвилинки рахунок був 1:5 на користь столичних футbolістів. Гол престижку забив Олександр Ганиченко, своїм невідпірним ударом після виконання штрафного з двадцятитисячової відстані. Другий тайм знову проходив під диктовку гостей, що вилилось в чотири м'ячі.

Після матчу тренер господарів Віктор ТРАВСЬКИЙ не приховував емоцій:

— Я не тішив себе ілюзіями в цьому матчі, адже стан справ у команді нікудишній. Грають лише на ентузіазмі, не спортсменів у чомусь звінчуючівачі. Колектив, котрій кілька років тому боровся за медалі в чемпіонаті, зараз нікому не потрібний. Гроши ми отримуємо лише від обласної ради, яких вистачає лише аби виходити на гру. Зал, правда, нам надали безкоштовно.

Олександр Ганиченко справжній лідер команди, сказав майже те ж, що й головний тренер.

Олександр МРОЗОВИЧ.
СТАНОВИЩЕ КОМАНД:
І В Н П М О

1. Запоріжжя	5	5	0	0	39	12	15
2. Інтеркас	5	5	0	0	31	6	15
3. Дніпропетровська	5	5	0	0	19	6	15
4. Корінський	5	4	0	1	44	18	12
5. Море	5	3	1	1	26	17	10
6. Украслав	5	3	0	2	13	10	9
7. Телеком	5	2	1	2	11	22	7
8. КрАЗ	5	2	0	3	22	33	6
9. Шахтар	5	2	0	3	17	29	6
10. Юніпорт-Будстар	5	1	0	4	12	15	3
11. Случ	5	1	0	4	21	45	3
12. Металург	5	0	1	4	11	23	1
13. Колос	5	0	1	4	3	18	1
14. ЕХО	5	0	0	5	7	22	0

НАЙВЛУЧНІШІ
Г(п) 1

1. Ігор Москвичов (“Запоріжжя”) 12 5
2. Сергій Усаковський (“Корінський Політехнік”) 12 5

ВІДДАВАТИ ПЕРШЕ МІСЦЕ “ДНІСТЕР” НЕ БАЖАЄ

Сьогодні стартує фінальна частина розиграшу Аматорської ліги. Одним з фаворитів турніру вважається “Дністер”. Розповісти про свою команду люб'язно погодився головний тренер Василь УЩАПОВСЬКИЙ.

— Назва “Дністер” у команді з 1990 року, до того був “Дзержинець”. Постійні учасники чемпіонату області. 1991 року вибороли золоті медалі. До 1997-го року, нижче четвертого місця в турнірній таблиці не опускалися. А останні два роки — незмінні чемпіони областного турніру й володарі кубка. Наши дублери ДЮСШ також найкращі в області. “Дністер” — це сплав молодості та досвіду. Є гравець, якому вже 46 років (Сергій Акопян — воротар), двоє 36-річних, решта — 20-25-річні. Минулого місяця дозаявили перспективних молодих гравців 16-17-річного віку.

— Представте, будь ласка, основний склад і стрижневих гравців команди?

— Перший номер — Костянтин Стадорубовський, який відрізняється надійністю й повною самовіддачею. Він особливих рекомендацій не потребує, адже кількість пропущених голів говорить сама за себе. Другий воротар — 46-річний Сергій Акопян. Okрім нашої команди, він виступає за ветеранів. Потім вік, чудовий спортивний формі. Перспективні і 17-річний голкіпер Микола Кондратишин.

Щодо оборонців. Лідери ланки — Анатолій Маташ (1972 р.н.), Володимир Вozний (1974), Ігор Зилинський (1977), Олександр Лущенко (1974). Півоборону вів якожа нашою найсильнішою ланкою. Олександр Єрмаков (1969 р.н.), Сергій Стародубець (1970), Сергій Свиргун (1970), Вадим Юрченко (1975) становлять основу команди. Перспективний хлопець Андрій Ущаповський (1982 р.н.), центральний напівоборонець. А ще — його ровесник, 17-річний Олександр Погорелов, який переважно використовується на зачіненні.

— До речі, про вівлівальників...

— Вони нас велими люблять. Шкода, та нинішнього чемпіонату ми не грали в Овідіополі, бо з травня триває реконструкція нашого стадіону. Нас гостинно приймає Іллічівськ. Звичайно, більшість уболівальників підтримуватимуть нашу команду.

— На вашу думку, що стане вирішальним фактором у боротьбі за перше місце?

— Те, що за тиждень потрібно провести чотири матчі, — серйозне використання. Фізична готовність, а також морально-вольові якості гравців, тактичний вишкіл, азарт, спортивна злість, характер становить вирішальними.

— Уже визналися з основним конкурентом?

— Важко сказати. Про деякі колективи взагалі нічого не знаю. Особливо це стосується представників західно-українських регіонів. Але будь-яка команда, що здобула право участі в фіналі, конкурентоспроможна, тому налаштовуватися будемо на всіх якнайсерйозніше. Особливо — на добре знайомі мені команди Варви та Черняхова.

Розмову вів Олександр МРОЗОВИЧ.

Настінний перекидний ПРАВОСЛАВНИЙ ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
Унікальні фотографії українських православних храмів і ікон, коментарі та роз'яснення до головних церковних свят.

Ви

НАЦІОНАЛЬНІ ЧЕМПІОНАТИ

ФРАНЦІЯ “ОСЕР” ВИРИВАЄТЬСЯ ВПЕРЕД

11 ТУР

16 жовтня — субота
 “Седан” — “Мец” — 0:2 (0:1).
 9000 глядачів.
 Голи: Гусс (41), Скаченко (81).
 “Нант” — “Бордо” — 0:1 (0:1).
 30000 глядачів.
 Гол: Міку (21).
 “Осер” — “Бастія” — 3:1 (2:0).
 10000 глядачів.
 Голи: Маріт (4), Гіварш (6), Тайніо (90) — Сума (77).
 “Нансі” — ПСЖ — 1:1 (1:0).
 12000 глядачів.
 Голи: Віарт (39) — Модар (82).
 “Монако” — “Страсбур” — 3:0 (1:0).
 5000 глядачів.
 Голи: Симон (28, 68), Ламуші (90).
 Вилучення: Контрерас (“М”, 74).
 “Сент-Етьєн” — “Труа” — 1:0 (0:0).
 25000 глядачів.
 Гол: Алекс (70).
 “Гавр” — “Ренн” — 0:1 (0:0).
 9000 глядачів.
 Гол: Дельмоммау (90, у своїх воротах).
 “Расинг” — “Монпельє” — 1:0 (0:0).
 35000 глядачів.
 Гол: Богаджік (60).
 “Олімпік” — “Ліон” — 0:1 (0:1).
 53000 глядачів.
 Гол: Андерсон (36).

	I	V	H	P	M	O
1. Осер	11	7	2	2	19-13	23
2. Ліон	11	6	3	2	13-7	21
3. Монако	11	6	2	3	24-12	20
4. Бордо	11	5	3	3	19-15	18
5. ПСЖ	11	5	3	3	15-12	18
6. Олімпік	11	4	5	2	14-10	17
7. Сент-Етьєн	11	4	4	3	18-17	16
8. Седан	11	5	1	5	16-20	16
9. Мец	11	3	6	2	13-9	15
10. Ренн	11	4	2	5	15-17	14
11. Бастія	11	3	4	4	14-17	13
12. Страсбур	11	3	4	4	10-15	13
13. Нансі	11	3	3	5	16-16	12
14. Нант	11	4	0	7	11-13	12
15. Труа	11	4	0	7	10-16	12
16. Монпельє	11	3	2	6	13-18	11
17. Расинг	11	3	2	6	7-14	11
18. Гавр	11	2	4	5	11-17	10

БОМБАРДИРИ:
 Давид Трезеге (“Монако”) — 9
 Стефан Гіварш (“Осер”) — 8
 Ліліан Ласлан (“Бордо”) — 7
 Сонні Андрсон (“Ліон”) — 7
 Марко Симоне (“Монако”) — 7
 Алекс (“Сент-Етьєн”) — 7.

АНГЛІЯ “ЛІДС” НАРОЩУЄ М'ЯЗІ

11 ТУР

17 жовтня — неділя
 “Мідлсбро” — “Вест Хем” — 2:0 (0:0).
 31862 глядачів.
 Голи: Дін (52), А. Армстронг (89).
 Вилучення: Хіслоп (“ВХ”) — 27 хвилин.

“Арсенал” — “Евертон” — 4:1 (1:1).
 38042 глядачів.

“Арсенал”: Сімен, Діксон, Унтерберн, Війра, Кіюн, Адамс, Шукер, Бергкамп (Кану, 69), Овермарс (Сильвіньйо, 65), Парлор (Люнгберг, 76), Гріманді.

“Евертон”: Жерард Болл, Гаф, Унsworth (Клайдон, 79), Колінз, Барбі, Кембелл, Хатчисон, Гемміл (Кадамартері, 78), Уейр, Ксав'єр.

Голи: Колінз (16), Діксон (40), Шукер (54, 61), Кану (90).

Зустріч давніх суперників пройшла в коректній боротьбі. І більшу частину ігрового часу — в рівному протистоянні. Гости першими відкрили рахунок: після флангової передачі відзначився Коллінз. Під завісу першого тайму канонірі зірвали рахунок. Зробив це оборонець Діксон, який забиває досить часто рідко. А потім настала черга хорватів Шукера, котрий з інтервалом у сім хвилин засмущував голкіпера гостей Жерарда. Не найкращий свій матч провів “летючий голландець” Бергкамп. Тому в середині другого тайму замість нього вийшов Кану. І нігерієць не втратив шанс, поставивши переможну краплю. Українця Олега Лужного не було навіть в запасі.

“Ковентрі” — “Ньюкасл” — 4:1 (3:0).
 23031 глядач.

Голи: Палмер (13), Вільямс (21), Робі Кін (39), М. Хаджи (90) — Домі (81).
 Вилучення: Парсон (“Н”) — 30 хвилин.

“Дербі Каунті” — “Тоттенхем” — 0:1 (0:1).
 29815 глядачів.

Гол: К. Армстронг (37).
 “Лідс” — “Шеффілд Үенсдей” — 2:0 (0:0).
 39437 глядачів.
 Голи: Сміт (72, 78).
 “Лестер” — “Саутгемптон” — 2:1 (2:0).
 19556 глядачів.
 Голи: Галл (8), Котті (39) — Пахар (84).
 Вилучення: Девіс (“С”) — 76 хвилини.

“Ліверпуль” — “Челсі” — 1:0 (0:0).
 44826 глядачів.
 “Ліверпуль”: Фрідель, Генчоз, Сонг, Хініа, Стентон, Каррагер, Шміцер, Реднап, Мерфі (Хегрем, 80), Томпсон, Оуен (Майєр, 86).

“Челсі”: Де Гуй, Петреску (Лямбург, 74), Бабаяро, Лебеф (Ле Со, 64), Десай, Дешам, Пойт, Ванз, Феррер, Саттон, Дзола (Т. А. Фло, 68).
 Гол: Томпсон (47).
 Вилучення: Десай (73), Вайз (85).

Поєдинок у Ліверпулі став справжнім побоїщем. Склалося враження, що суперників цікавили не забиті м'ячі, а ноги опонента. Арбітр зустрічі Рід вісім разів показував грубянам жовті картки, а дівчі — на 73-тій та 88-й хвилинах Десай та Вайз побачили перед собою червоне світло. Єдиний м'яч у цьому матчі забив півоборонець господарів Девід Томпсон, скориставшись неузгодженістю в діях воротаря та оборонців лондонців. Під кінець зустрічі Томпсон “відзначився” ще раз, отримавши попередження.

“Манчестер Юнайтед” — “Уотфорд” — 4:1 (3:0).
 55188 глядачів.

Голи: Йорк (39), Коул (42, 50), Ірвін (44, з пенальті) — Джонсон (68).
 Вилучення: Вільямс (“У”) — 87 хвилини.

“Юмблонд” — “Бредфорд” — 3:2 (2:1).
 10039 глядачів.

Голи: Хартсон (22, 36), Корт (75) — Міллз (45), Віндас (90).
 Матч “Сандерленд” — “Астон Вілла” відбувся в понеділок ввечері.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	I	V	H	P	M	O
1. Лідс	11	8	1	2	21-12	25
2. Манчестер Юнайтед	11	7	3	1	27-16	24
3. Арсенал	11	7	1	3	17-10	22
4. Сандерленд	10	6	2	2	18-8	20
5. Лестер	11	6	2	3	19-14	20
6. Челсі	9	6	1	2	15-4	19
7. Евертон	11	5	2	4	17-14	17
8. Тоттенхем	10	5	2	3	17-14	17
9. Астон Вілла	10	5	2	3	11-9	17
10. Вест Хем	9	5	1	3	11-8	16
11. Мідлсбро	11	5	0	5	13-15	15
12. Ліверпуль	10	4	2	4	11-10	14
13. Ковентрі	11	3	3	5	16-15	12
14. Саутгемптон	10	3	2	5	17-21	11
15. Юмблонд	11	2	5	4	17-25	11
16. Уотфорд	11	3	0	8	7-15	9
17. Дербі Каунті	11	2	3	6	10-19	9
18. Бредфорд	10	2	2	6	6-16	8
19. Ньюкасл	11	2	1	8	21-27	7
20. Шеффілд Үенсдей	11	1	1	9	8-27	4

БОМБАРДИРИ:
 Кевін Філліпс (“Сандерленд”) — 10
 Алан Ширер (“Ньюкасл”) — 8
 Дауд Йорк (“Манчестер Юнайтед”) — 8
 Енді Коул (“Манчестер Юнайтед”) — 8.

НІМЕЧЧИНА

“ФАРМАЦЕВТИ”
 РВУТЬСЯ
 В ЛІДЕРИ

8 ТУР

15 жовтня — п'ятниця
 “Армінія” — “Борусія” — 0:2 (0:0).
 26600 глядачів.

Голи: Райна (72), Ріккен (87).
 “Байєр” — “Ульм” — 4:1 (3:0).
 22500 глядачів.

Голи: Живкович (12), Кірстен (14, 18), Робсон Понте (67) — Штадлер (90).

16 жовтня — субота
 “Вердер” — “Мюнхен-1860” — 1:3 (0:1).
 29936 глядачів.

Суддя: Г. Круг (3).

“Вердер”: Рост (3), Тжикузу (4), Башуман (5), Сезар (4,5), Віденер (4,5) (Герцог (6/0), 69), Айльтон (5) (Максиміс (4), 32), Вікі (4), Фрінгс (4,5), Боде (5), Піцарро (4), Айльтон (5) (Богданович (4)).

“Мюнхен-1860”: Гофманн (1,5), Фаненбург (2), Грайліх (2,5), Пасслак (3) (Штранцль (3), 46), Желич (2), Тапалович (1,5), Черні (3) (Боримиров (6/0), 79), Чизек (3), Хесслер (3) (Просенік (6/0), 90), Шрот (2,5), Вінклер (3,5).

Голи: Тапалович (9), Вінклер (60), Герцог (73), Боримиров (90).

“Гамбург” — “Фрайбург” — 2:0 (1:0).
 35000 глядачів.

Голи: Бутт (22, з пенальті), Панадич (74).
 “Ганза” — “Айнтрахт” — 3:1 (0:1).
 14000 глядачів.

Голи: Бранд (35), Голечек (66), Ланге (86) — Фіортгофт (77).

“Дуйсбург” — “Кайзерслаутерн” — 2:2 (0:2).

15000 глядачів.
 Голи: Ковачевич (62, з пенальті), Оштофф (90) — Комленович (16), Маршалл (23).
 “Байєр” — “Герта” — 3:1 (2:0).
 63000 глядачів.
 Голи: Елбер (4), Сержіо (14, 61) — Віш (82).

17 жовтня — неділя
 “Штутгарт” — “Шальке-04” — 0:2 (0:0).
 30000 глядачів.
 Голи: Кампфіс (70), Занд (84).
 “Унтергахінг” — “Вольфсбург” — 1:1 (0:0).
 8600 глядачів.
 Голи: Траубе (50) — Акплобори (71).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	I	V	H	P	M	O

</tbl_r

**"НАС
ПАМ'ЯТАЮТЬ,
ЛЮБЛЯТЬ,
ПОВАЖАЮТЬ"**

— Олександре, в телефонній розмові ви повідомили, що о 17-й годині у вас тренування. Хто ваші підопічні?

— За годину розпочнеться тренування команди ветеранів київського "Динамо". Займаємося тричі на тиждень — у вівторок, четверг і неділю. За цим графіком працюємо постійно, якщо немає запрошення на товариські матчі. Якщо є — суботу та неділю проводимо на футбольних полях міст і сіл України, а також близького зарубіжжя. Вийдів на матчі не так уже й багато, в усіому разі, менше, ніж за часів, коли команду очіювали Йожеф Сабо, але на будь-яке запрошення реагуємо позитивно. Запам'яталася подорож до Москви, де столичні торпедівці відзначали 60-річчя з дня народження Валерія Вороніна. Нас чудово приймали, був цікавий матч. На трибунах тисячі уболівальників, які досі нас пам'ятають і люблять.

— А чому на цей матч було запрошено саме київських футbolістів? За старою дружбою, що з'явилася популярні клуби впродовж багатьох років, чи з якоїсь іншої причини?

— Ми дружили з усіма командами. І з динамівцями Тбілісі, і з московськими спартаківцями, і з донеччанами. Ажотаж змінявся лише під час футбольних баталій, в яких ми один одному поступились не бажали. А позадом у нас зовсім інші стосунки — товариські, компанійські.

— Хто з гравців минулого становить основу вашої команди?

— Це, в основному, "молоді ветерани", віком до 50 років — Олександр Бойко, Сергій Журавльов, Сергій Кузнецов, Петро Слободян, який, до речі, після Сабо її Шепеля обійняв посаду керівника команди. Грають у нас і ті, кому за п'ятьдесят, — Євген Рудаков, Василь Кириченко, Віталій Хмельницький, Станіслав Євсєєнко, Віктор Назаров. Тренувальний процес регулюємо самі. Команду представляють люди різного віку, різних фізичних можливостей. Молодіші більше проводять ігрового часу на полі, старші — менше. Але не завжди. Приміром, Андрій Біба, якому вже 62, і тайм може відпрацювати, а якщо потрібно буде команді, то й більше.

— Скажіть, Олександре, а як зачікаєте ваші матчі з суперниками, гравці котріх годяться вам у діти, та — навіть у онуки?

— Ми зірда програємо. Це відбувається тоді, коли проводимо кілька матчів підряд. Звісно, накопичується втома і нам дуже важко протистояти молодим футbolістам, які налаштовуються на гру не просто з ветеранами, а, насамперед, з київським "Динамо". Для них обіграти всесвітньо відомий клуб — понад усе. Важкувато складаються ці матчі для нас, але це — наше життя. Без фізичних навантажень ми вже не можемо — організм звик до такого ритму. Наш приїзд у будь-яке місто — свято для прихильників футболу. Повірте, в містах, де є неаматорські команди, на наші зустрічі приходить більше людей, аніж на календарі за участю місцевих "профі". А головне — діти. Інколи дивувся, що юні уболівальники, котрі навіть по телевізору не бачили своєї гри, знають про тебе так багато...

"МЕНІ ПОЩАСТИЛО З НАСТАВНИКАМИ"

— Скільки вам було років, коли почали грати у футбол?

— Однадцять. Я потрапив до першого набору школи київського "Динамо". Перші мої тренери — Віталій Михайлович Голубєв і Олександр Васильович Леонідов. З наставниками, чесно кажучи, мені пощастило. Як і всі хлопчики шістдесятих років, я жив футболом. Грати починали, коли тільки розвидкувалось, а закінчували, коли вже й м'яча не було видно.

— У вас був дуже сильний набір. Чимало гравців 1952-го року народження вийшло, як кажуть, "у люди", ставши згодом відомими майстрами шкіряного м'яча.

— Одразу чотирох узяли до першої команди — Олега Блохіна, Валерія Зуєва, Віктора Кондратова й мене. І всі ми впродовж багатьох сезонів вірою та правдою служили "Динамо".

— Як батьки реагували на ваші заняття футболом?

— Я рід без батька. А мати... Я ще спав, коли вона йшла на роботу. А коли поверталася додому — вже спав. Тільки було займатися мною, тож залишався під пильним наглядом діда й баби. Інколи виникали проблеми. Родичі не пускали мене на тренування. Доходило до того, що я викидав через вікно сумку зі спортивними речами й казав, що йду гуляти. А сам

строю Матвієнко, Мунтян, Онищенко. Відбував дискаунерію Веремеєв. У мене була травма голівки, але я розумів, що за подібної ситуації команда на мене розраховує.

Ми билися всі дев'яносто хвилин. Зарядженість на боротьбу, азарт усіх гравців забезпечили нам перемогу. На 67-й хвилині Блохін забив переможний м'яч. Його прохід і удар опісля назвали суперголом. Хоча нагадати, що в тій зустрічі справжній спортивний подвиг здійснив капітан команди Віктор Колотов. У одному із зіткнень він зазнав важкої травми — на його майже розшматоване коліно страшно було

конкуренція в клубі була дуже велика, особливо серед оборонців. Блохіну було легше, адже він — форвард і мав право на помилку. А нас, молодих оборонців, досить обережно прилучали до "основи", ставлячись до цього дуже серйозно. Виступав я й за дублерів, склад яких, приміром, був сильніший, ніж у нинішнього "Динамо-2". Кіївську команду резервістів можна було заявляти на чемпіонат СРСР у вищій лізі і вона там би не загубилася. А скільки людей ходило на "дубль" — майже повністю стадіон підтримував своїх улюблениць.

— Для вас важливо було, скільки глядачів вболівають за вас

ЕКСКЛЮЗИВ

"МАТЧІ ВЕТЕРАНІВ "ДИНАМО" ЗАВЖДИ ЗБИРАЮТЬ ТИСЯЧІ ГЛЯДАЧІВ"

Олександра Миколайовича Даміна в ділі мені довелося побачити у вересні минулого року на НСК "Олімпійський", де "зірки" київського "Динамо" 70-80-х років зустрічалися зі своїми ровесниками з московського "Спартака". Найстарший за віком з-поміж господарів Дамін, як і в молоді роки, впевнено діяв на позиції крайнього оборонця, руйнуючи хитро сплетені мереживи комбінацій спартаківців, до того ж, постійно прилучався до швидких атак своєї команди. Висока техніка, чудове бачення футбольного поля, вивірені передачі партнерам — як і чверть віку тому, гра Олександра подобалася багатотисячній аудиторії глядачів, що зібралися на головній спортивній арені країни. У мене виникло бажання зустрітися і поспілкуватися з ним. Побачення відбулося неподалік НСК "Олімпійський"...

з Пущі-Водиці, де ми мешкали, півтори години добираємося на Нивки, на динамівську базу. Тоді я захопився ще одним видом спорту.

— Яким же?

— Лижними гонками. Тренер "Динамо" Олена Сергіївна Крутілова притмітила мене на змаганнях лижників у Пущі-Водиці, де я зміцнював фізичні кондіції. Була зима, а спеціалізованих залів для заняття футболом майже не існувало. Тож довелося розширювати свої спортивні уподобання. Проте й футбол я не збиралася кидати. Крутілової сподобався. Згодом отримав лижний інвентар, форму, почав регулярні тренування. Виконав норму кандидата в майстри спорту... Але тут слово було за Голубевим і Леонідовим. Вони приїхали до нас додому, зібрали усіх рідніх і довели, що я потрібний ім і футbolу. Тож доля моя була вирішена — футbol узяла гору. Мої тренери побачили в мені людину, що може досягти певних успіхів у популярній грі.

— За п'ять сезонів ви за "основу" "Динамо" провели 60 матчів, забивши два м'ячі. Чи пам'ятаєте, кому?

— Донеччанам і залізничникам Москви. У матчі з "Шахтарем" я вийшов на заміну за раунку 1:0

на нашу користь. Матч проходив напружено — рахунок тримався слизьким. Гол з передачі Анатолія Пузача я провів головою Юрію Дегтярьову. Це додало впевненості нашій команді, яка й довела зустріч до перемоги. А другий м'яч я забив "Локомотиву" в Києві. Володимир Веремеєв, що продовжував традиції Валерія Лобановського, так класно подав кутового, що я забіг із "шкіряною кулею" прямо у ворота. У тій ситуації я не міг промахнутися.

— Один з найпам'ятніших матчів у вашій спортивній кар'єрі це, напевно, поєдинок у Мюнхені з "Байєрном" за Суперкубок?

— Звичайно. До Німеччини ми вилетіли в ослабленому складі. Через травми вибули зі

глянути. За звичайних умов лікарі повезли від Біктора до лікарні, навіть не запитуючи його згоди. Однак, у ті хвилини молодих гравців, що замінили ветеранів, потрібен був кап-

на трибунах? Адже зараз присутність на багатьох матчах сотні-двох у болівальників з числа родичів, знайомих і журналістів майже стала нормою.

— Це ненормально. Це не футbol. Відсутність уболівальників на трибунах негативно впливає на гру, на настрій футbolістів. Адже вони грають для глядачів. Вище стрибаш, швидше бігаєш, коли на стадіоні тисячі прихильників шкіряного м'яча. Це справді так. У наш час ми рідко грали за порожніх трибун.

— Хто з нападників команд-суперниць, проти яких вам довелося грati, запам'ятає?

— Гуцаєв, Шенгелія. Виступав і противників, хлопці заграли ще краче. — У середині 70-х київське "Динамо" мало "зірковий" склад. Будь-якому новачкові нелегко було витіснити з "основи" досвідченого майстра. У подібних ситуаціях не завжди знаходилося місце на полі й вам.

— Рішення залишили великий футbol ви прийняли самі?

— У мене була важка травма, та вік, нагадував про себе. У той час 30-річний футbolіст вважався ветераном і мав думати про завершення активної кар'єри. Була така тенденція, спланована футбольними функціонерами... Отож, і мій час пробив. Розумів, що інколи вже не встигаю за більш молодими і завзятими партнери.

— З ким із футbolістів дружили?

— Майже з усіма. У мене не виникло конфліктних ситуацій. Однак більше товаришував з Володимиром Трошкіним, Віктором Колотовим, Віктором Матвієнком. До речі, з Трошкіним ми пізніше навіть підрінілися — він став моїм кумом.

**"У "ДИНАМО"
МОЖЕ ЗЯВИТИСЯ ЩЕ
ОДИН ОЛЕКСАНДР
ДАМИН"**

— Як склалося життя після закінчення футбольної кар'єри?

— Тренував юніх футbolістів на "Верстатозаводі", працював тренером-селекціонером у рідному "Динамо", впродовж багатьох років — один з основних гравців команди ветеранів клубу.

— Ваші діти, Олександр і Світлана, схожі на вас характером?

— Гадаю, що так.

— З двадцятирічним сином Олександром знаходитесь спільну мову?

— Звичайно. У нас же спільні інтереси — футбольні. Зараз Сашко грає за другу команду "Оболоні", вважається одним з провідних її виконавців. Спортивне життя він починав у "Динамо", у Віктора Кащєя. Потім я віддав його в інтернат, де він опановував майстерність під наглядом відомих фахівців. Я регулярно стежив за його заняттями, часто переглядав матчі. Порівняно зі мною, в нього інша фізична структура. Він позиції напівоборонця чи нападника.

— Можливо, за деякий час ми побачимо Олександра-молодшого у футbolіці "Динамо"?

— Дай, Боже. Я можу тільки перекреститися. Усе залежить від нього. Сашко з дитинства був фанатом футболу, не менш, ніж я у його віці.

— Ви можете назвати людей, що спростили на вас у житті найбільший вплив?

— Таких багато. Директор динамівської спортивної школи Мельниченко ("Палич"), Михайло Михайлович Коман, Віктор Олександрович Маслов. Чудовий тренер, чудова людина. Звичайно, моєму поколінню не пощастило, що ми мало з ним попрацювали. Олександр Олександрович Севідов — він повірив у мене, почав ставити в "основу". Валерій Васильович Лобановський — всесвітньо відомий фахівець, Маєстро українського футболу.

**"ФУТБОЛЬНІ
БАЙКИ ХМЕЛЬНИЦЬКОГО
— БАЛЬЗАМ НА ДУШУ"**

— Чим полюбляєте займатися у вільний час?

— Риболовле. Інакше й не може бути, бо мое дитинство пройшло в Пущі-Водиці, яка давно відома своїми озерами та ставками. Постійно відчуваю потребу до спілкування з природою, але не завжди мої бажання співпадають з можливостями.

— Які види спорту подобаються вам?

— Баскетбол. Хокей. Будь-які спортивні передачі за участю боксерів, тенісистів, лижників із задоволенням спостерігаю по телебаченню. Я — завзятий уболівальник. Чемпіонатів світу, Олімпійських ігор не залишаються поза моею увагою.

— Цікавий випадок із вашого футбольного життя можете пригадати?

— Зразу важко. Я ж не Віталій Хмельницький, який подібні історії може розповідати без зупинки. З його спогадів книжку можна написати — і не одна. Вона близкавично розійшлася б серед